

PORTOROŽANOVA POLETNA ANKETA

Vedno znova smo radovedni, kako na nas, ki tukaj živimo in delamo, in na naše kraje gledajo ljudje, ki prihajajo k nam počitnikovat, na izlet, obisk... Zato sva vzeli pot pod noge, se sprehodili po Portorožu in povprašali nekaj naključno izbranih ljudi, - za katere sva presodili, da niso domačini -, kaj jim je prineslo v Portorož, kaj jim je tukaj všeč in kaj bi želeli - če sploh bi - spremeniti. Večini anketiranih je pri nas lepo; bilo pa je tudi nekaj tehtnih pri-pomb, ki niso le s trte zvite in bi jim kazalo prisluhniti.

Peter IVNIK (21 let) in **Marko BOŽIČ** (22 let), študenta iz Ljubljane, sta se na hitro odločila, da gresta na morje in ker jima je bil Portorož najbližji, sta prišla sem, kjer pa nista prvič in bosta še prišla. Na vprašanje, če jima je všeč, sta odvrnila: »Nimaš se kam dat, nimaš kje spat, če nimaš denarja... Težko se najde kaj za povprečne ljudi.« Zato bi ustanovila kakšen mladinski hotel (youth hostel).

prvič, prehodno. Sicer za dva tedna bivava v Ljubljani. Obiskala sva že druge predele Slovenije - Bled, Postojnske jame, ki so neverjetne - in bilo nama je všeč, zato sva se odločila, da obiševa še ta predel Slovenije, ki pa je resnično povsem drugačen od preostalega.« Zatrčila sta, da jima je Portorož všeč. Bi pri nas kaj spremenila, če bi lahko? »Da, način kako izdelujejo in montirajo tuše v hotelih! Hahaha... Ko jih uporabljajš, je vsa kopalnica mokra in ne pomaga nobena zavesa, ker so montirani pri stropu!« K nam se bosta najbrž še vrnila, saj je njun sin poročen s Slovenko, tako da imata tehten razlog za ponoven obisk. Pravita pa, da je na svetu še veliko zanimivih krajev, ki bi jih še rada videla.

Dvanajstletni osnovnošolki **Anna RYKLOVA** in **Petra NEVRATILOVA** sta doma na Češkem in sta v Portorožu, kjer jima je všeč, prvič. »Ljudje so prijazni, hrana je dobra in tudi okolje je lepo,« sta zatrdirli. Edino, kar bi si želeli, je več peščenih plaž.

David (72 let), upokojeni nuklearni fizik in **Yoy** (71 let), gospodinja **DINGEE**, zakonca s Floride, ZDA, starša petih otrok: »V Portorožu sva zdaj

Istvan PATAKI in **Mate UHER**, 22-letna študenta z Madžarske, eden je na invalidskem vozičku, sta v Portorožu prvič in če bosta imela priložnost, se

bosta še vrnila sem, saj jima je Portorož zelo všeč. Tožila sta le, da bi si v hotelu želela boljšo postrežbo, predvsem več hrane.

Fiorella MARCELLA (31 let), Argentinka,

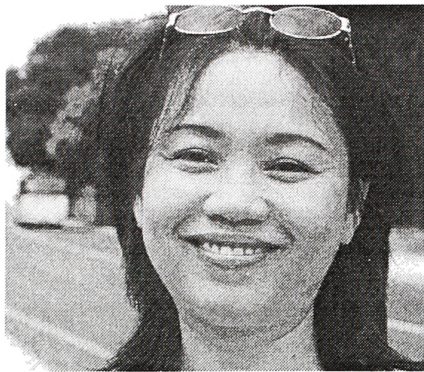
News Cafe

Bernardin - Bernardino

RESORT & CONFERENCE CENTER

25 let gostoljubnosti

ki dela in živi v Italiji (njenega poklica nisva uspeli razbrati, povedala pa je: »Lavoro, faccio le matonelle«.) V Portorožu je bila že prejšnje leto in ker ji je bilo tako všeč, se je letos vrnila. A vseeno bi spremenila plaže in parkiranje.

Simpatična Tajka Sasitron EHUMTAMI (38 let), thai maserka, nama je o Portorožu povedala, da ji je resnično všeč in sploh ne bi ničesar spreminjala, saj se ji zdi vse dobro in po njenem okusu.

Starejša zakonca iz Manchestra (Velika Britanija) v pokoju - ni bilo priložnosti, da bi nama povedala svoje ima in starost, ker sta naju sprva imela za poulični prodajalki, potem sta bila kar zgovorna: »V Portorož sva prišla šele včeraj in še nisva imela dovolj časa, da se razgledava. Pravzaprav pa sva pred desetimi leti že obiskala Bled, bila sva tudi v Opatiji (na Hrvaškem - op. avtoric), kjer nama je bilo zelo všeč.« Ko ju vprašava, kako jima je tukaj všeč, pa po angleško vljudno mencata, a povesta marsikaj: »Malo je komplicirano..., kako bi rekla..., torej - prvi vtis ni najboljši! Ni nama všeč postrežba, pa tudi ljudje niso ravno prijazni. Za spodbujanje turizma bi morali biti malce prijaznejši! Ugotovila sva, da je premalo informacij napisanih v angleškem jeziku. Napisi so v slovenščini, italijanščini in nemščini. Tisti, ki znajo samo angleško, ne razumejo in se težko znajdejo. V agenciji sva poskušala dobiti urnik oziroma razpored vožnje avtobusov, pa ga niso imeli in so naju poslali pogledat kar na avtobusno postajo. V agenciji pa niso imeli niti kaj dosti prospektov. Midva nameravava ostati tukaj teden dni in v tem kratkem času bi želela čim več videti. Pa je vse preveč komplicirano, da bi v tako kratkem času lahko ugotovila, kako se pri vas stvari dogajajo. Premalo je dobrih turističnih prospektov, ki bi lahko turistu vse poenostavili, če bi nudili potreb-

NAŠA SLAVLJENKA:

80 let Rože Kandus

Rožo Kandus bi lahko opisali kot vsestransko in odločno osebnost. V svojem dolgem, polnem življenju je dajala in daje pečat na mnogih področjih družbenega delovanja. Eni se je spominjamo kot dobre učiteljice, drugi kot politične aktivistke, pa kot prostovoljke rdečega križa ali dejavne članice društva upokojevcev... Roži Kandusovi kot da nikoli ne zmanjka energije in volje do življenja: lahko jo srečamo na primer na proslavah različnih partizanskih obletnic, kulturnih prireditvah, pogosto pa tudi kot govornico na pogrebnih slovesnostih...

Roža Kandus se je rodila avgusta pred osemdesetimi leti v zavodni kmetijski družini v Vrtovinu na Vipavskem. Po osnovni šoli v domači vasi je šolanje nadaljevala na učiteljski v Gorici, nato pa na fakulteti za tuje jezike v Benetkah. Že med študijem je nekaj časa poučevala na Kobariškem in Vipavskem. Bili so to časi druge svetovne vojne, ki so bili še posebej hudi za Primorsko, ki je bila pod Italijo. Želja po narodni svobodi je bila zato izredna. Ob obisku domačih v Vrtovinu, ki so bili zaradi svoje narodne zavednosti preganjani, so jo maja leta 1943 aretirali. Zaprta je bila v Trstu in Gorici, kjer je na lastni koži izkusila tudi nasilje. Sledila je konfinacija v Minerbio pri Bologni. Bile so to za mlado dekle hude preizkušnje... Ob razpadu Italije se je Roža Kandusova vrnila domov na Vipavsko, kjer je nadaljevala svojo pot pri narodnoosvobodilnem gibanju. Sodelovala je v delu terenskih organizacij OF, skrbela za propagando in tisk, postala je članica okrožnega odbora za Vipavsko in pozneje za osrednjo Primorsko. V zadnjem vojnem obdobju je bila dopisnica jugoslovanske časopisne agencije TANJUG ter članica uredništva Primorskega in Soškega dnevnika v Trstu in Gorici. Pri Primorskem dnevniku je ostala tudi po osvoboditvi, vse do konca leta 1948, ko je odšla v Ljubljano. Nekaj časa je bila v predsedstvu slovenske vlade, pa pri Vestniku Gradimo in v

sindikalnem svetu. Leta 1951 je dobila učiteljsko mesto na osemletni osnovni šoli v Kanalu, od koder so jo poslali učiteljevat na slovensko obalo. Pri nas je tako štiri leta poučevala v Sečovljah, sodelovala v občinskem ljudskem odboru, nazadnje pa je kar štiriindvajset let, vse do svoje upokojitve, na osnovni šoli Piran učila angleški in italijanski jezik. Tudi kot učiteljica se je Roža Kandus nenehno izpopolnjevala in poglobljala svoje znanje. Vselej je bila stroga in dosledna do svojega dela; enako zahtevna je bila tudi do svojih učencev, ki pa jim je znala posredovati veliko znanja. Ob učiteljevanju je na šoli skrbela še za mladinsko, pa taborniško organizacijo, bila je poverjenica za mladinski tisk, sodelovala je pri prireditvah. Ves čas pa je bila tudi politično angažirana. Do svojih učiteljskih kolegic in kolegov je bila tovariška, znala pa je biti tudi kritična, če je presodila, da je tako prav.

Roža Kandusova še zdaj, letos avgusta bo dopolnila 80 let, nadaljuje svoje polno življenje kot neutrudna članica naše skupnosti, predvsem v Piranu, kjer je doma. Še naprej je dejavna v organizaciji zveze borcev piranske občine, ki ji je letos tudi podelila priznanje za njeno delo - zlato plaketo 2001. Enako aktivna je tudi v občinskem društvu upokojevcev, kateremu je tudi predsedovala, zdaj pa je njegova podpredsednica. Med vojno v Bosni je kot prostovoljka začela pomagati še v piranski krajevni organizaciji Rdečega križa, kjer je skrbela predvsem za zbiranje in razdeljevanje podarjenih rabljenih oblačil beguncem in drugim, ki so jih potrebovali in kjer je dejavna še danes.

Ob visokem življenjskem jubileju Roži Kanuds najiskrenejšo čestitamo in ji želimo še veliko čilih in zdravih let.

Darinka Šušteršič

ne informacije o prometu, zanimivostih, dogodkih v Portorožu in podobno. Informacije bi morale biti takšne, da na primer takoj razumeš, kako funkcionira prometni režim v kraju...« Na vprašanje, če se bosta še kdaj vrnila k nam, pa sta odvrnila: »Mogoče.«

Za vas po Portorožu spraševali: Kira ZORMAN in Tanja ĐAPA

Rada bi oddala mladega kužka. Je samec črne in rjave barve. Star je dva meseca. Lepo prosim, tisti, ki bi ga rad imel, naj se javi po tel.: 6746-875.

Polona Klemše

Marino Antolovič, glavni direktor Hotelov Morje

POSTAVLJAMO STANDARDE PORTOROŠKEMU TURIZMU

»Hoteli Morje se z vso odgovornostjo spogledujemo s prihodnostjo. S svojim znanjem in naložbami dokazujemo, da smo sposobni uresničevanja še tako ambicioznih ciljev. Z našimi idejami in pojavnostjo smo v zadnjih štirih letih uspeli razgibati ravnodušnost tukajšnjega turizma,« pravi Marino Antolovič, glavni direktor Hotelov Morje, s katerim smo se pogovarjali po prenovi njihovega plažnega kompleksa in otvoritvi objekta Meduza.

Razvoj turističnega gospodarstva na slovenski obali je bila vedno pereča problematika. Kako gledate na možnosti razvoja Portoroža v gospodarsko zanimiv in donosen turistični produkt?

Da kraj turistično prosperira, so potrebni predpogoji: najprej so tu podjetja, pa ljudje ki jih vodijo, z jasnimi poslovnimi vizijami, veliko znanja, odločnosti, fantazije, volje,... Ker seveda turizem in podjetja ne živijo kot otoki, mora biti okolje, v katerem delujejo - tako pri načrtovanju prostorskega razvoja kot skupne infrastrukture - približno na isti frekvenci. A prav tukaj se najbolj zatika. Ker nekateri pač ne razumejo, da lahko samo najnaprednejše zamisli ustvarjajo novo bogastvo za vse, je ta razkorak tolikšen, da turizmu onemogoča funkcionirati, kot bi lahko.

Mnogi kritizirajo delovanje Lokalne turistične organizacije, češ da ni zažvela in da namesto skupaj z drobnimi podjetniki, sobodajalci, gostinskimi delavci in agencijami, politiko krojijo hotelirska podjetja sama, ne vselej v dobro vseh.

Interes hotela je tudi interes malega agenta in obratno. Hotelska podjetja so bila prva, ki so odločno zakorakala v prihodnost in zdaj vlečejo druge za sabo. Problem Portoroža ni v neuskkljenosti interesov, temveč preprosto v tem, da je bilo v kraju premalo dobre ponudbe, zato je šlo povpraševanje mimo. Ne potrebujemo lokalnega lobija: nujno je le, da se stvari premaknejo na bolje, da torej vsi razumejo, da smo na isti barki. Bolj ko vsak posebej izboljšuje svoje storitve in ponudbo, bolj se združujemo, kajti prav skupni interes - ustvarjanje profita - nas postavlja v vlogo altruistov in ne egoistov.

Kako je potekala preobrazba Hotelov Morje?

Ko smo začeli nov razvojni cikel, smo se odločili, da iz naših - sicer dobro lociranih, a »sivih« hotelov - naredimo hotelsko hišo z identiteto. Začeli smo z obsežnim posegom v bazenski kompleks, ki smo ga zastavili kot odprt, svetel, vesel vodni center. Bili smo prvi v Portorožu, ki nam je uspelo v dveh letih obnoviti vse zmogljivosti in pridobiti štiri zvezdice hotelu Slovenija, v katerem smo odprli manjši kongresni center. Novo vrsto apartmajske ponudbe smo pridobili z obnovo Jadranke. Odločitev za Center tradicionalne tajske masaže Wai Thai je bil naslednji korak k izstopanju iz anonimnosti. Danes se lahko ponašamo s priz-

nanjem tajske države, da je naš masažni center v hotelu Riviera izven Tajske najboljši v svetovnem merilu. Še posebej pa naši gostje cenijo naš visok kulinarčni standard. Z vso to novo ponudbo nam je uspelo dvigniti povprečno letno stopnjo zmogljivosti na 78 odstotkov in v štirih letih potroji realizacijo. Pred skoraj petimi leti je manj kot 5 odstotkov Slovencev slišalo za Hotele Morje, analize z začetka leta pa so pokazale, da naše hotele pozna že neverjetnih 83 odstotkov Slovencev, kar je za nas res velik uspeh!

Mnoge je začudila odločitev, da ste v hotelu Jadranka zgradili apartmaje, ki ste jih nato prodali. Ta zgradba ni več v vaši lasti?

Za to sta bila dva razloga: sami ne bi zmogli tako obsežne preнове in zgradba bi še naprej propadala. Odločitvi pa je botrovalo tudi povpraševanje po apartmajih. Danes so apartmaji luksuzno prenovljeni in v njih biva visoko plačilno sposobna struktura gostov. Tudi finančni učinek je zdaj za občino bistveno večji, kot če bi npr. depandansa delala 60 dni na leto z gosti nižjega plačilnega razreda. Zgradbo Jadranke pa smo prodali našemu podjetju, ki smo ga ustanovili skupaj z Novo ljubljansko banko. S hotelom še vedno upravljamo in kapacitete delno tudi tržimo. Lastniki, ki to želijo, lahko svoj apartma oddajajo preko Hotelov Morje.

Vaša najnovejša investicija je obnova plaže, gostinskega objekta Meduza in Irga pred njim...

Po našem mnenju je center Portoroža tam, kjer se največ dogaja. Odločili smo se, da ga premaknemo k našim hotelom: od tod zamisel o Meduzi. Pa tudi iz spoznanja, da je Portorož sredozemski, pa da se nam ni treba sramovati naše plaže, saj redne analize dokazujejo bakteriološko čistost vode. S prenovi, razširitvijo in izgradnjo Meduze smo na plaži pridobili mediteranski mini zabavni center, z novo fontano pa smo temu koščku Portoroža dodali novo, lepšo podobo. Z našo prenovi smo hoteli tudi provocirali. Le pogledite si, kakšna je raven nekaterih gostišč v kraju. Katastrofa. Česa takega si Portorož res ne zasluži.

Ste z izgradnjo Meduze izgubili kakšno parkirno mesto?

Niti enega, za naše potrebe je parkirnih mest dovolj, vendar pa načrtujemo manjšo garažno hišo za hotelom Riviera, ki bo namenjena tudi za potrebe kraja.

Kakšna je struktura vaših gostov in kako ste zadovoljni s cenami, ki jih dosegate?

Slovenski gost, katerega povratek je bil v času balkanske krize tako dragocen, ostaja še naprej pomemben. Želimo ohraniti vsaj tretjino domačih gostov. Na vseh zunanjih trgih smo že tradicionalno vezani na germansko področje, vračajo se Italijani, privabiti pa želimo Skandinavce, ki so bili pri nas kot dobri gostje vselej dobrodošli. Tega pa sami ne zmoremo. Videli bomo, ali so sedanja vodstva portoroških turističnih podjetij dovolj modra in sposobna skupnih korakov na

področju trženja. S cenami pa seveda nismo popolnoma zadovoljni. Normalno si je želeli čimveč dobrih in bogatih gostov. Vendar pa se do vsakega obnašamo kot do bogataša; nikoli mu najprej ne pogledamo v denarnico.

Pravite, da vam zadnji dogodki pri drznejših poskusih koncentracije kapitala ne vlivajo veliko optimizma. Propadla sta že dva poskusa združilive.

Jasno mi je, zakaj nismo šli skupaj s Termami Čatež, vsaj ne, kot je bilo zastavljeno. Še vedno pa ne vem, zakaj zadeve nismo speljali do konca s Hoteli Palace. Toda mi se nismo umaknili. Združevanje je dobro, predpogoj za prevzemanje odločilne vloge pri razvoju portoroškega turizma, kjer so potrebne nove kapitalske kombinacije, ne zadolževanje. Razmišljanje vodstva Hotelov Morje je zelo enostavno: management mora peljati iniciativo naprej in s simulacijo poslovanja novega podjetja dokazati, da je ideja dobra, jo predložiti lastnikom, zraven pa na mizo položiti tudi svoj mandat. Managementa obeh podjetij morata ravnati enako. Kdo bo vodil novo podjetje, je odločitev lastnikov. Nikakor se ne strinjamo s tem, da bi a priori kandidirali sami sebe. Mislim, da je to neprofesionalno in v sodobnem svetu sploh ne pride v poštev.

V primerjavi z drugimi slovenskimi turističnimi podjetji dosegate nadpovprečni donos... Kakšna pa je danes lastniška struktura?

Pred štirimi leti smo bili še v izgubi ali na prikriti izgubi. S sedanjimi rezultati so lastniki zadovoljni. V slovenskem prostoru smo med najbolj donosnimi v turizmu. Hoteli Morje so delniška družba z zelo močno koncentracijo lastnine. LB Maksima ima v lasti nekaj čez 40% delnic, Zavarovalnica Triglav okoli 30%, kapitalski in odškodninski sklad po 10 %, ostalo je disperzija.

Kako gledate na kadre, ki so eden od pogojev za razvoj turizma?

Pri nas je prostora za vse vrste kadrov: še najbolj nam primanjkuje strežnega osebja. Vsem zaposlenim omogočamo razvijanje strokovnosti, bodisi z dopolnilnim ali internim študijem. Želeli bi si izboljšati lokalno turistično šolo, ki sedaj proizvaža številke, ne pa kakovosti in omogočati mladim izpopolnjevanje v najbolj cenjenih švicarskih šolah, na področju hotelskega trženja pa predvsem v ZDA. Želeli bi si še veliko več mladih sposobnih ljudi, v katere bi se splečalo vlagati.

Glavni direktor Hotelov Morje ste pet let. Lahko bi rekli, da ste prav vi kreator zgodbe o uspehu.

Želel bi izreči priznanje bivšemu direktorju g. Ohnjecu, ki ima enake zasluge, da se je podjetje tako hitro povzpelo. V začetku devetdesetih let, ko je bila situacija v turizmu zelo huda, je z učinkovitim kriznim managementom uspel ohraniti podjetje nedotaknjeno, tako da je imelo dovolj moči, ko je prišel trenutek za razvoj.

Alja Tasi

SKUPAJ JE LAŽJE

V naši občini, pa tudi v Portorožu, za katerega bi marsikdo pričakoval, da je vse brezhibno urejeno in prav, najdemo ulice, poti in ceste, ki so usmiljenja vredne. Vzrok? Kronično pomanjkanje denarja?! Najbrž pa to ni edini razlog, ampak smo, vsaj deloma, krivi tudi prebivalci sami, ki kar čakamo, da bo pot popravljen, asfaltiral, uredil, napeljal javno razsvetljavo itn., nekdo tretji, kar sam od sebe, ne da ni nihče od stanovalcev kakorkoli za to mig-nil.

Županjin sklep, ki ga je izdala 1. junija letos, pa obeta, da se bo kakšna ulica in dostopna pot vendarle uredila, če bodo prebivalci le znali zagrabiti možnost, ki jim jo nudi. Pa naj vas z županjinim sklepom seznanimo dobesedno, da boste vedeli o čem govorimo:

V primeru asfaltiranja ali drugačne trajne ureditve vozišča javnih poti ali nekategoriziranih cest na območju Občine Piran, ki so le hišni priključki, bo Občina Piran krila stroške v višini do 50% od skupne vrednosti ureditve.

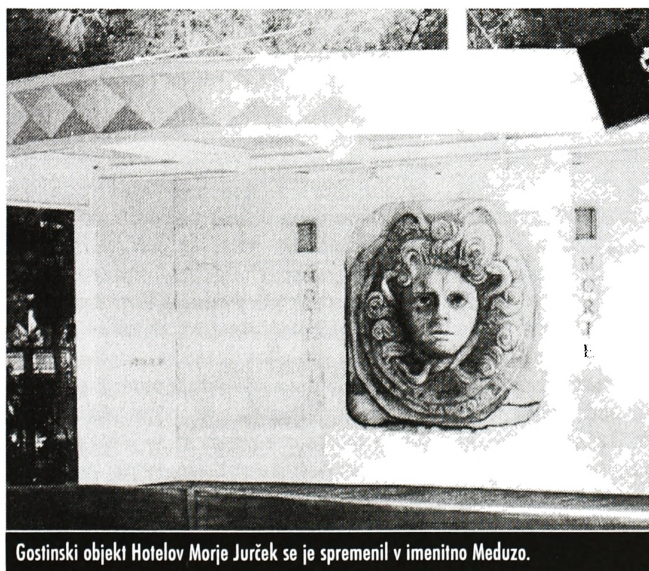

Del Senčne poti v Portorožu, speljana je mimo nekdanje ambulante in je nujno potrebna prenove. Poleti se po njej spotika veliko turistov, predvsem gosti tamkajšnjih sobodajalcev.

Razliko v stroških, do skupne vrednosti ureditve, krijejo lastniki stanovanjskih hiš, do katerih poteka pot ali krajevna skupnost, na čigar območju je stanovanjska hiša.

Ta sklep velja le za poti, ki potekajo po zemljišču v lasti Občine Piran.

Tako: če bodo zainteresirani stanovalci zavihali rokave, pljunili v roke, zbrali potrebno polovico sredstev, bodo lahko kmalu imeli urejeno pot. Predlagamo, da oblikujejo iniciativne ali akcijske skupine, ki bi prevzele to nalogo in naj se obrnejo najprej na svojo krajevno skupnost.

Gostinski objekt Hotelov Morje Jurček se je spremenil v imenitno Meduzo.

SEMERTJA PO PORTOROŽU

GARAŽA JE DEL TURISTIČNE IN JAVNE INFRASTRUKTURE

Z otvoritvijo - bila je letošnjega 5. junija - popolnoma novega medicinsko, lepotnega, fizioterapevtskega in masažnega centra v svojih termah, terase z manjšim bazenom, garažne hiše ter povezovalnega hodnika med hoteloma Mirno in Neptunom s termami, Hoteli Palace nadaljujejo ciklus naložb, ki so ga začeli leta 1994.

Vse od odkritja termalnega vrelna Hoteli Palace tako rekoč vsako leto presentetijo s čim novim. Njihova letošnja naložba je ena največjih v portoroškem turizmu, saj je težka 740 milijonov tolarjev. Garažna hiša z 78 parkirišči, vredna 170 milijonov, je bila - zaradi spora s sosedi - zgrajena z okoli dvoletno zamudo. Vendar pa je medtem vodstvu Hotelov Palace uspelo piranski občinski svet in županjo prepričati, da je gradnja garažnih hiš v interesu celotne lokalne skupnosti (česar na primer pred tem Metropoli družbi ni uspelo), zato je za svojo garažo doseglo oprostitev plačila komunalnega prispevka občini. Celo več: del sredstev za garažo so pridobili tudi od države - s prijavo na razpis za sofinanciranje turistične infrastrukture. Garažna hiša ob Mirni je tako prva garažna hiša v Portorožu, ki je odprta tudi za nehotelske goste. Za jesen pa v Palacevi družbi načrtujejo še obnovo hotela Neptun.

Livija Sikur Zorman

Nov bazenček na terasi za sončenje.

** Na tiskovni konferenci ob otvoritvi najnovejših naložb Hotelov Palace je, skoraj bolj od novosti, novinarje zanimal stari hotel Palace, za katerega je generalni direktor družbe, Danilo Daneu, prepričan, da o njem ve že toliko, da bo še doktoriral. Stečajni postopek za leta 1994 ustanovljeno podjetje Imperial Palace, ki sta ga sprožila dva od treh družbenikov - Občina Piran in Hoteli Palace - se je na prvi stopnji februarja letos zaključil. Tretji družbenik - podjetje Tonicity - se je na sklep o stečaju pritožil, čemur je višje sodišče ugodilo in pritožbo vrnilo v ponovno presojo na nižjo raven. Če bo dokončna razsodba potrdila stečaj Imperial Palace, bo (spet) pri potezi piranska občina, ki je lastnica starega hotela, da pogrunta kakšno modro rešitev...*

ZAKLJUČNA GRADBENA DELA

Franjo PERAS, s.p.
Senčna pot 17, PORTOROŽ,
GSM: 041/788-126

NOVA PODOBA IGRALNICE GRAND CASINO' PORTOROŽ

Konec junija - devetindvajsetega - je bila svečana otvoritev prenovljenih prostorov portoroške igralnice Casino'. Z obnovitvenimi deli (njihovo vrednost ocenjujejo na 450 milijonov tolarjev), katerih izvajalec je bilo gradbeno podjetje iz Dobrove, nadzor pa je bil v rokah domačega projektnega podjetja OBOK, so začeli marca letos, trajala pa so kakšne tri in pol meseca. »Delu v hiši« navkljub je igralnica ves čas nemoteno obratovala.

Lani se je vodstvo Casinoja odločilo za korenito prenovno lipiške igralnice, katere prvi rezultati kažejo, da je bila naložba upravičena. Sprememb namreč ne doživlja le turizem, pač pa tudi igralništvo, ki se lahko novim trendom prilagaja predvsem z novimi naložbami. Tako je bila letos na vrsti obnova portoroške igralnice, ki je bila - kot del

Grand Casino Portorož z livranima varnostnikoma pred vhomom.

Metropolovega hotelskega kompleksa - zasnovana v 70-letih zdaj že prejšnjega stoletja. Po vzoru ameriških igralnic se tudi v Evropi ob igrah na srečo vse bolj uveljavlja tudi gostinska ponudba. Danes igralnice niso več posvečene za ozko elito ali celo plemstvo, temveč postajajo vse bolj odprt zabavišni prostor za množice, mladane za vsak žep. V portoroško igralnico - in seveda za igralne mize - bodo torej poskušali, poleg tradicionalnih gostov iz Italije - privabiti tudi takšne obiskovalce, ki doslej niso zahajali k njim: na primer goste, ki so že prerasli diskoteko, ali ki jim je bilo doslej preprosto nerodno zaviti v hišo hazarda. Prav zaradi

Steklene ribe na laksu, eden od morskih motivov prenovljene portoroške igralnice.

Kratek pregled zgodovine portoroške igralnice Casino' Portorož je bil ustanovljen leta 1913, ko so avstrijski plemiči prihajali v portoroške terme. V času fašizma je bil Casino' Portorož zaprt, slavnostno pa so ga ponovno odprli leta 1964. V začetku šestdesetih let je tako dobil svoje prostore v starem hotelu Palace. V tem obdobju je dejavnost temeljila na klasičnih igrah na srečo. Čeprav igralnih avtomatov, kot jih poznamo danes, še ni bilo, je Casino' Portorož svojim gostom že nudil igre, kot so Chemin de fer, punto bianco, poker, trente et quarante, ki obstajajo še danes. Je pa bil Casino (tudi) v socialističnih časih nekakšen tujek v takratni ideologiji in planskemu gospodarstvu. In zato je tudi deloval kot tujek, kot nekaj, česar bi se moral socialistični človek sramovati. Takrat pač državljanom Slovenije ni bilo dovoljeno vstopati (kaj šele igrati!).

teh gostov je največ sprememb doživel salon igralnih avtomatov, kjer je Casino Portorož pridobil dovoljenje za razširitev ponudbe z 239 na 300 igralnih mest, z novimi vrstami iger na srečo. Nova tehnologija omogoča namreč produciranje novih in novih iger, kot po tekočem traku. Zato v Casinoju že tudi preizkušajo 28 igralnih avtomatov različnih proizvajalcev, ki jih želijo v prihodnje vključiti v ponudbo. V portoroški igralnici seveda vztrajajo tudi pri klasičnih, »živih« igrah in jih celo nadgraju-

sreče, 7 francoskih rulet itd.

Da bi poudarili kakovost svoje ponudbe, so naziv Casino' dodali besedico **Grand**, saj »si že vsak«, kot je rekel predsednik uprave, g. Aldo Babič, »ki premore štiri avtomate, na lokal nadene naziv Casino'«. Pred takšno poplavo samooklicanih igralnic pa so, kot zatrjujejo v portoroškem Casinoju, povsem nemočni. Preostane jim le, da še izboljšajo in razširijo svojo ponudbo, kar je nujno tudi zaradi sprememb, ki se z novo vlado obetajo v sosednji Italiji. Pričakuje se namreč razmah igralništva ob vsej naši meji. Pri tem pa igralničarji računajo predvsem na posluš državo oziroma na spremembo davčne politike, ki je zdaj - po njihovih trditvah - destimulativna. Prav zaradi tega slovenske igralnice skupaj pripravljajo študijo, ki bi naj njihove trditve podkrepila in državo prepričala, da se loti davčnih sprememb.

Novo podobo igralniških prostorov si je zamislil arhitekt **Franc Erjavec**, navdihovalo pa ga je seveda morje. »Hoteli smo ambient, ki bi človeka uvedel v morski svet in se pri tem trudili, da ne bi zapadli v kič,« pojasnjuje arhitekt tematsko opremljanje igralniških dvoran, kjer lahko v preddverju na primer naletimo na strop,

Dvorana z bogato ponudbo iger na ameriških igralniških avtomatih.

jejo. Namenjene so najzahtevnejšim gostom, za katere na mizah Chemin de fer pripravljajo mesečna tekmovanja. Po prenovi je tradicionalnim igralcem na srečo na voljo 6 ameriških rulet, 4 za Caribbean poker, 6 za Black Jack, pa kolo

katerega so navdahnile luske ribjega hrpta, pa na pult z jadri, na vodno steno pred vhomom v dvorane z ameriški igralnimi avtomati, ki bi lahko spominjala na strme laporjeve klife nad morskno gladino, vsepovsod pa visijo steklene ribice, ki s svojim gibanjem in leskom želijo vzbuditi občutek večnega gibanja... Steklarja, ki je izdelal ribe, so celo poslali v Italijo, da se je naučil te veščine...

Livija Sikur Zorman

Dvigalo sodi k sodobnemu bivalnemu standardu

Lucija postaja sodobno naselje. Novi stolpiči so opremljeni z dvigali, malo starejši imajo sredi stopnišča pripravljene jaške, a za dvigala je verjetno zmanjkalo denarja - zakonskim določilom navkljub, ki za stolpiče s štirimi ali več nadstropji predpisuje dvigala. V teh stolpičih pa živijo invalidi, matere z otroki, starejši (nenazadnje se počasi vsi staramo, mar ne!?) in ti še posebej - zdaj ko je vroče pa še bolj - pogrešajo dvigala. Sodobna tehnologija pa je že tako izpopolnjena, da so današnja dvigala povsem nemoteča in neslišna. Za namestitve takšnih dvigal pa so pod ugodnimi pogoji na voljo tudi dolgoročnejši bančni krediti (na 5 let). Dvigala bi morala dandanes postati del bivanjskega standarda, enako kot centralna kurjava, televizijski sprejemnik, telefon - resda skupaj z eno mesečno položnico več...

Tako je skupina stanovalcev lucijskih stanovanjskih stolpičev začela z akcijo, da bi pripravila vse potrebno za vgradnjo dvigal v stanovanjske bloke, kjer bi seveda to želeli. Da bi priprave stekle hitreje in bolj organizirano in da bi bili zanimivejši in bolj usklajeni v nastopu do izvajalcev in bank, bi radi pritegnili čimveč zainteresiranih stanovalcev blokov. Iniciativna skupina za vgradnjo dvigal v lucijskih stolpičih pričakuje tudi ustrezno pomoč in razumevanje pristojnih upravnih organov, da bi bili postopki za pridobivanje potrebnih dovoljenj kolikor mogoče enostavni in hitri.

Kogar iniciativa zanima, lahko pošlje svoja pismena vprašanja ali predloge na uradništvu Portorožana, p.p. 46, 6320 Portorož s pripisom na kuverti »Za dvigala«.

Veliko ali malo?

V prejšnjem Portorožanu smo precej vzneseno pisali o redni morski potniški liniji z ladjico Big Red, ki v toplejšem delu leta vozi med kraji ob slovenski obali. Nekaj grenkih pa je bilo rečenih predvsem na račun lokalnih oblasti (vseh treh občin na obali), ker naj bi, po trditvah zasebnega ladjarja, ki je lani začel z vožnjami, ne bile ravno radodarne do njegovega družbeno koristnega projekta. Z Občine Piran pa nam je Ljubo Bertok, vodja Urada za gospodarske dejavnosti in turizem, zatrdil nasprotno: na podlagi poročil o opravljenem delu naj bi lani izolskemu ladjarju vsaka občina - torej Piran, Izola in Koper - izplačala vsaka po 1,4 mio SIT. Za piransko občino pa je povedal, da bo v tem letu za vožnje Big Reda zasebniku predvidoma izplačala okoli enega milijona SIT.

Prijazni obraz občine Piran

Kako je z občinsko malho, ljudje večinoma vemo -, da pušča na vse strani in da je denarja vselej premalo. In najpogostejše ga zmanjka za drobne, a pomembne stvari, ki olepšajo kraj in ga naredijo gostoljubnejšega za obiskovalce.

Zupanja Vojka Štular je pravkar odgrnila novo turistično označevalno tablo na piranski občinski palači.

Občina Piran počasi, a vendarle uresničuje svoj odlok o celostni podobi občinskih oznak: postavila je table z imeni naselij (nazadnje za Sečo in Fieso), pred glavno turistično sezono pa še turistične table - cena ene je 40 tisoč tolarjev - na kulturno zgodovinske zgradbe (zaenkrat v Piranu na občinsko in sodno palačo, B e n e č a n k o . Tartinijevo hišo, mestno galerijo, Baročno hišo, cerkev sv. Petra na Tartinijevem trgu).

V načrtu imajo do konca leta postaviti še kakšnih trideset podobnih tabel ter nekaj usmerjevalnih, kakršno so - kot primerek - že postavili na križišču med trgovsko-poslovnim centrom v Luciji - in sicer v več jezikih (slovenskem, italijanskem, angleškem). Izdali so tudi lično zgibanko na morsko modri in rumeni podlagi, namenjeno obiskovalcem naše občine, v kateri so zbrane koristne informacije in napotki o prometnem režimu: od tega kje parkirati, do priporočil, katerih javnih prometnih sredstev naj se poslužujejo. Na zadnji strani pa je še zbirka koristnih splošnih informacij, ki so turistu v pomoč, da se lažje znajde v kraju. Posrečeno zgibanko je pripravil vodja občinskega Urada za inšpekcijo in redarstvo, gospod Andrej Furlan. Upati je, da naklada ne bo (pre)kmalu pošla, kajti zagotovo smo z njo dokazali, da so nam gostje ljubi in da znamo biti do njih tudi prijazni.

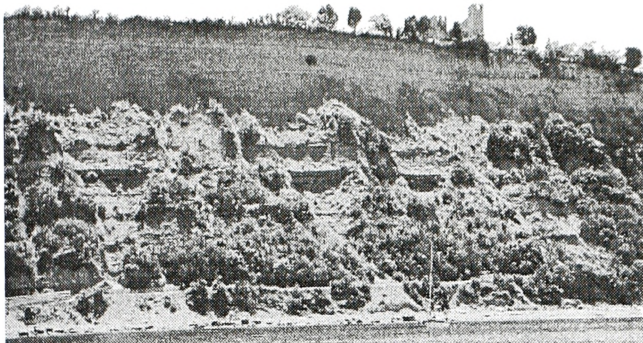
L.S.Z.

OBČINA PIRAN
COMUNE DI PIRANO
S PRAVOČASNO INFORMACIJO
DO BREZSKRBNIH POČITNIC!
INFORMAZIONI TEMPESTIVE
- VACANZE SPENSIERATE!

Društvo prijateljev mladine Piran vabi osnovnošolce na (brezplačne) počitniške delavnice, ki bodo potekale od 16. julija do 30. avgusta vsak delovni dan od 9. do 12. ure v Mladinskem centru na Rozmanovi ulici 7 v Piranu.

Naše vabilo: sprehodite se po najlepši pešpoti ob morju

Končno lahko rečemo, da je najlepša obmorska pešpot v naši občini - od Pirana do Fiese - ugledno urejena, za kar je bilo treba odšteti 18 milijonov

občinskega proračunskega denarja. Naslednje leto pa naj bi jo uredili do konca. Urejen je tudi drugi podporni obok zidu, ki podpira severno stran griča, na kateri stoji stolnica svetega Jurija. Občina pa si tudi prizadeva, da bi - s soglasjem Medobčinskega Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine - sanirala tudi bližnji naravni klif pred podpornimi bokovi, kar je ocenjeno na 20 mio tolarjev.

L.S.Z.

KDOR LAHKO, NAJ GRE (RAJŠI) PEŠ!

Nekaj najnovejših cen za parkiranje v piranski občini, ki veljajo s sklepom županje občine Piran (izdala ga je dne 2.7.2001):

* Parkiranje na velikem parkirišču pred Piranom:

- ura parkiranja (do 11 ur)	150 Sit
- dnevno parkiranje (nad 11 ur)	1.600 Sit
- tedensko parkiranje (neprekinjeno)	9.000 Sit
- večdnevno parkiranje (za 3 in več dni)	1.300 Sit
- mesečno parkiranje vozil fizičnih oseb s stalnim prebivališčem v občini Piran in zaposlenih v mestu Piran	2.000 Sit
- mesečno parkiranje vozil lastnikov nepremičnin v mestu Piran	8.000 Sit
- parkiranje avtobusa	
* ura parkiranja (do 8 ur)	500 Sit
* dnevno (nad 8 ur)	4.000 Sit
* tedensko	28.000 Sit
* ura parkiranja kamperja	500 Sit

* Vrednost točke za določitev parkirnine na območju Tartinijevega trga:

170 Sit

* Za dostavo blaga za oskrbo s tovornimi vozili v mestu Piran po 9. uri

1.000 Sit/uro

* Parkiranje na območju Portoroža:

poletna tarifa:

* ura parkiranja (do 10 ur parkiranja)	150 Sit
* dnevno parkiranja (nad 10 ur)	1.600 Sit
* tedensko parkiranje	10.000 Sit
* mesečni pavšal za pravne osebe	13.000 Sit

* Parkiranje na območju Fiese:

- ura parkiranja	120 Sit
- dnevno parkiranje (nad 7 ur)	1.000 Sit

ŽIVETI V PRIJETNEM OKOLJU (ali kaj nam predlagajo mladi)

Ko se vselimo v novo stanovanje, običajno nemudoma poskrbimo za lončnice in obesimo slike na stene. Kadar se sprehajamo, izbiramo poti, kjer je rastlinje bujnejše, razgled lepši in bolj odprt. V vsakem prostoru torej išče mo nekaj, kar nam bo ugajalo in nas napolnilo s prijaznimi mislimi; potem se bomo dobro počutili in se radi vračali tja.

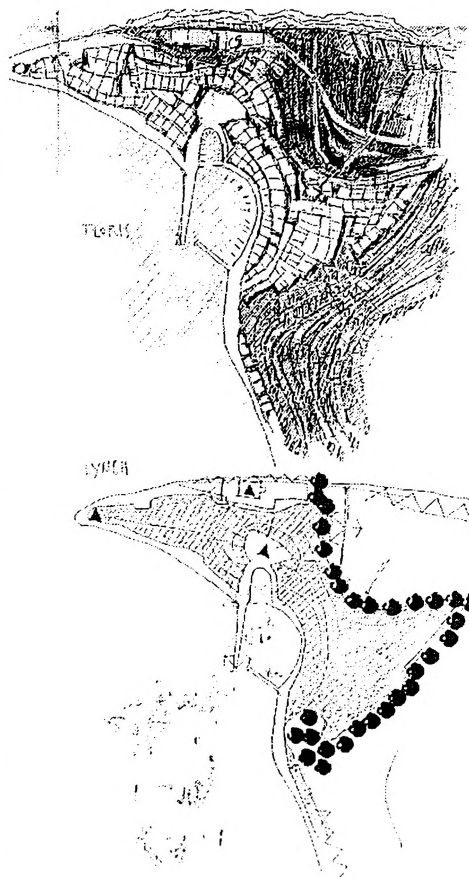
Prijetno urejeno okolje ljudi pomirja; kraj bivanja naj bi bil prav tak. Dihal naj bi domačnost, pomirjal z mehкими vijugami vodnih in zelenih površin. Vsi elementi kraja naj bi se dopolnjevali, harmonično prepletali in ustvarjali tisto, čemur rečemo prijetno vzdušje. Oblikovati tako zunanjo podobo pa je lahko prava umetnost. Tej večini se v zadnjem času posvečajo na Oddelku za krajinsko arhitekturo Biotehnične fakultete v Ljubljani. Na pobudo Hortikulturnega društva Portorož je 47 študentov tega oddelka (22 iz četrtega in 25 iz drugega letnika) ustvarilo predloge oziroma izdelalo oblikovalske rešitve nekaterih lokacij v naši občini. Projekt z imenom "Krajinsko arhitekturna delavnica Piran 2001" je trajal od konca marca do konca junija letos, širšemu občinstvu pa so ga predstavili 3. julija v veliki sejni dvorani občinske palače v Piranu. Obsega 17 lokacij v občini in ponuja ne le zazidalne spremembe (poti, mostički, bazeni in podobno) marveč tudi skrben izbor rastlinskih vrst - v glavnem mediteranskih in drugih, značilnih za ta prostor. Nekateri predlogi so zelo smeli, vsi pa povsem izvedljivi in domiselni. Njihov skupni imenovalac je ugotovitev, da je za reševanje prostorskih vprašanj potreben celoten pristop, saj parcialno reševanje ponavadi ne obrodi dobrih sadov.

Predstavitev je bila bogata in izčrpana, dopolnjena z zelo preglednim in nazornim slikovnim oziroma grafičnim materialom, razgala strokovna in obenem dovolj razumljiva laikom. Po besedah županje, gospe Vojke Štular, bodo predlogi vsaj delno zajeti v načrt prostorskega razvoja občine. Glede na to, da so nekatere rešitve zelo enostavne in nezahtevne (zlasti kar se tiče ure-

ditve zelenih površin), denar ne bi smel biti nepremostljiva ovira.

Udeležence delavnice so pri delu spremljali mentorji doc. dr. Davorin Gazvoda, prof. Alojzij Drašler, doc. dr. Nikolaj Kravanja in asist. Marko Dobrilovič. Vsem skupaj se toplo zahvaljujemo za iskrive, občudovanja vredne zamisli. Hvala pa tudi njihovi stanovalski kolegici in naši krajanki Nini Vrhovnik, članici Hortikulturnega društva, ki je ves čas sodelovala z delovno skupino.

Sonja Požar,
Lucija

SOLINE - ZAŠČITENO MOKRIŠČE

Sečoveljske soline so zaščitene naravni rezervat, kjer ne počiva samo pomembna kulturna dediščina pridelovanja soli, ampak nudi obenem zatočišče številnim živalskim vrstam, med katerimi je nekaj redkih ptic. V tem predelu se je razvil tudi čisto svojevrsten rastlinski svet, katerega ohranitev je stvar naše zavesti in pozitivnih spoznanj.

Ves sečoveljski krajinski park je mokrišče, se pravi območje, kjer se po naravni poti ali zaradi človekove dejavnosti zadržuje voda in kjer so našle svoj življenjski prostor živali in rastline; mokrišča lahko imenujemo razna barja, rečne delte, vodnjake, ribnike, vodna zajetja itd. Leta 1971 je bila v iranskem mestu Ramsar podpisana mednarodna konvencija o zaščiti mokrišč in tudi tedanja Jugoslavija je bila med podpisnicami. Po tem dokumentu so Sečoveljske soline na seznamu približno 800 zaščitenih mokrišč. To konvencijo je Republika Slovenija ratificirala in tako sprejela obvezo in odgovornost za zaščito flore in favne tega nadvse zanimivega biotopa.

V Tunisu ima svoj sedež center za proučevanje zaščitenih območij v Sredozemlju. Na tem področju so še zlasti dejavni Francozi (Galci in Bretonci so spretno izkoriščali prednosti slanin občvar že v obdobju pred našim štetjem), zato

se je pred približno štirimi leti delegacija slovenskih strokovnjakov (med njimi magister Vojko Čok iz Solin) srečala s francoskimi kolegi in si ogledala tudi nekaj najbolj znanih francoskih mokrišč. Ta obisk in informacije o francoskih izkušnjah so prinesli nova spoznanja skupini naših strokovnjakov, ki so (na pobudo Ministrstva za okolje in prostor) pripravili upravljalni načrt za Sečoveljske soline. Namen tega načrta je ohranitev kulturne in naravne dediščine, ohranitev dobrine, ki nas molče vzgaja in poučuje o davnem izročilu in nas bogati s svojo prisotnostjo.

Ker je ta občutljivi vodni svet brez procesov pridelovanja soli obsojen na propad in ker sta obnavljanje ter vzdrževanje solin prehudo breme za pridelovalca, bo nujno potreben izdaten finančni prispevek s strani države; le-ta je - skladno z zakonom o naravnih parkih - lastnica celot-

nega območja sečoveljskih solin. Ohranjanje naravnega okolja je dolgoročna investicija, ki ne pokaže rezultatov kar čez noč, se pa nedvomno izplača, saj izboljšuje kakovost našega življenja. Poleg tega je neusmiljen pokazatelj našega odnosa do sveta, naše srčne kulture in življenjskih nazorov. Državi ne bi smelo biti vseeno, v kakšni luči nas vidita Evropa in ostali svet! Gnali smo krik in vik zastran medveda, na območju Sečoveljskih solin pa bodo izginile ptice, mali gladalci, kuščarji, rastlinje, ki je stoletja kljubovalo slanini; kako to, da se v dnevnem časopisu in v pismih bralcev nihče ne razburja zaradi tega? Ali pa smo morda malo predaleč od Ljubljane in država na našem območju ni dolžna spoštovati določil mednarodnih konvencij, katere je podpisala...Morda smo zanimivi samo kot območje črnograditeljskih počitniških hišic...

Sonja Požar, Lucija

KRIK ZA POT V STRUNJANSKIH SOLINAH - Po solinarskih potkah - tako v Sečovljah kot Strunjanu - se radi sprehajamo tako domačini kot turisti. Sprehajalce pa ne zanima kaj dosti, kdo s solinami upravlja in kdo je dolžan kaj v njih popraviti in vzdrževati. A ko med hojo (ali kolesarjenjem) naletijo na takšne luknje, kakršna je zaradi delovanja erozijskih sil nastala v strunjanskih solinah, se seveda vprašajo, zakaj je nihče ne zasuje. Nevarna je za sprehajalce, nenazadnje pa bo sila narave nadaljevala s spodjedanjem, vse dokler pot ne bo popolnoma prekinjena. Zdaj se sprehajalci še nekako znajdejo, potem ko poti ne bo več, pa bodo dvignili vik in krik, zakaj nasipa s stezo nihče ne popravi. In potem se bo spet začela ping pong igra, kdo je dolžan kaj narediti: država kot lastnica, lokalna skupnost, ali nemara marsovci. Mi pa vik in krik zganjamo že zdaj, dokler je še ohranjene nekaj poti... Ga bo kdo od pristojnih slišal? (L.S.Z.)

V Portorožu je prijetno zaviti v slaščičarno

MIGNON

kjer vam bodo postregli z najbogatejšo
izbiri sladolednih okusov in izbranih
slaščic.

S sladkimi dobrotami pa se lahko založite
tudi v njihovem butiku

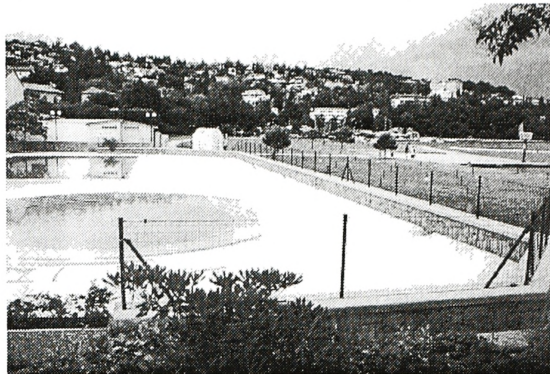

v Luciji, z vselej svežim pecivom iz lastne
pekarne.

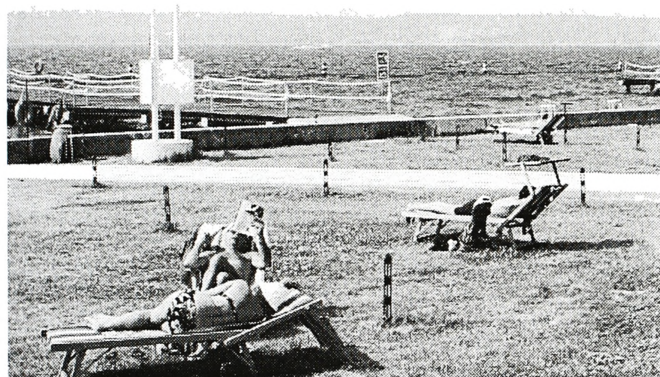
LEPO JE V NAŠIH KRAJIH - V SLIKI IN BESEDI

Kako lep občutek me spremlja, ko zbiram gradivo za reportažico v Portorožanu. Portorožan je po mojem mnenju najvišja oblika lokalne demokracije, če se izogneš nekulturnim izjavam in imaš za trditev (vsaj majhen) dokaz, se lahko na papir zapiše tako kar je pozitivnega, kot tudi kar je negativno.

Veliko dela je bilo opravljenega pri nas v pomladnem obdobju, da bi lahko turiste pričakali v čim lepši luči. Predvsem so se izkazali turistični delavci, ki se seveda zavedajo, da je to njihov kruh. Skrbno so pripravili svoje plaže: tako na Bernardinu kot v Portorožu so jih idealno uredili.

◀ Posnetka z Bernardina potrjujejo mojo trditev. Kljub mojemu ostremu (in kritičnemu) očesu nisem našel niti najmanjše pomanjkljivosti (vključno s prenosno blagajno pod hotelom Emona).

◀ Enako je bilo v Portorožu, na primer na kopališču, ki ga vzdržujejo Hoteli Morje: podoba je bila idilična, popolna (pa še ponudbo svojega gostinskega lokala Jurčka - ki so ga preurejenega prekrstili v Meduzo - so razširili in posodobili).

Izvenpenzijska ponudba v Portorožu je sicer še vedno preskromna in premalo pestra. Vendar pa je tisto, kar ponujajo podjetni posamezniki, na visoki ravni. Turisti, ki si želijo vožnje s skuterjem po morju, dobijo poleg kvalitetnega vozila še vso dodatno varnostno opremo. Še bolj pa me je prijetno presenetil čoln, ki je v bližini spremljal skuter z družinico, ki ga je najela. ▶

V Portorožu, tik ob štiripasovnici, so letos obnovili staro vilo Milada - ime so zdaj upravičeno poudarili - ki s svojo nežno rožnato barvo dodaja kraju prijaznejšo podobo. Če bi vsako leto tako obnovili vsaj eno ali dve, bi nam po letu 2010 ostal le stari hotel Palace. ▼

◀ Končno je nekdo ugotovil, da je jadranje najbolj domač šport. Domačini imamo to za samoumevno. Za turiste je to lahko nepozabna izkušnja. In zdaj jo lahko doživijo: sredi portoroške plaže lahko med počitnicami najamejo jadrnico in se z njo zapeljejo, v nekaj dneh pa lahko pridobijo toliko znanja, da si na prsi lahko ponosno pripnejo značko »morski volk«.

LEPO JE V NAŠIH KRAJIH - V SLIKI IN BESEDI

Na Fizinah pod srednjo pomorsko šolo in fakulteto so se delavci po nekaj mesecih, ko je zid popustil pod obilnim zimskim deževjem, vendarle lotili zidu in ga spravili v red. Žal pa ostaja nedaleč proč na prepogosto nepokošenem »pločniku« (ki tega imena niti ne zasluži) velik kup kamenja, ki bi ga bilo treba seveda odstraniti...

In kaj se dogaja v Piranu? Obnovili so ograjo pri spomeniku Tartini...

Celo tablo z načrtom piranskega mestnega jedra so obnovili. In končno (!) je bila - vsaj s te table - po desetih letih odstranjena ulica JLA.

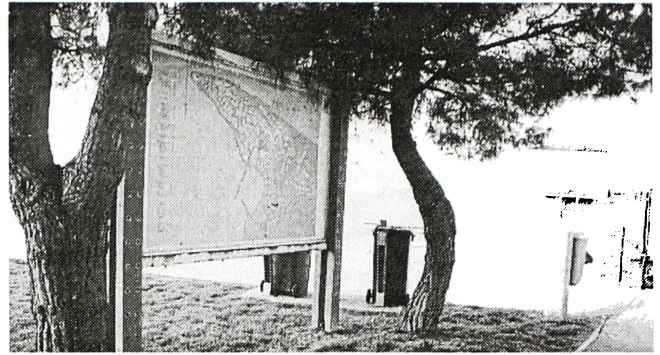
Samo nekaj metrov stran pa najdemo po mojem mnenju največje skrpučalo našega mesta: spominsko politično tablo. Piran je mesto kulture in ne dnevne politike. Da je to res tujek v mestu, dokazuje že večkratno popravljanje. Ko bom velik, ga bom dal odstraniti... (!)

Vseslovenska akcija potapljačev »Očistimo morje« v mandraču je tudi uspela.

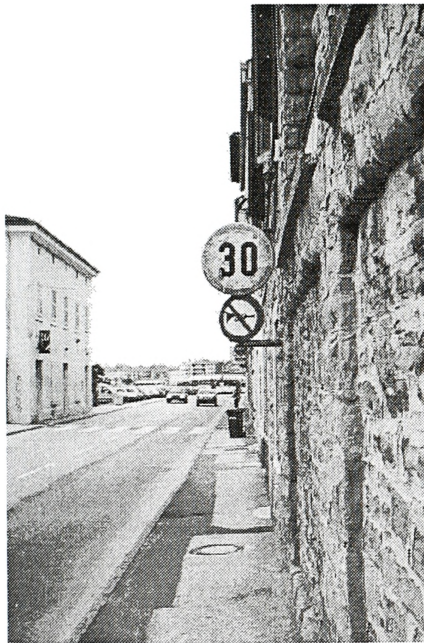
Kot je videti na sliki, je bila županja med letošnjo akcijo delitve cvetja na Tartinijevem trgu - močno v rož'cah. Akcija je bila letos še uspešnejša, saj je bilo cvetja za vse dovolj (in v nekaterih piranskih kottičkih tudi resnično olepšuje mesto).

Na trgu Tartinija imamo tudi avtobusno postajališče. Prav na tem mestu so zelo krhke vodovodne cevi (lito železo), povrh pa so le nekaj deset centimetrov pod površino (kakšnih 30 ali 40 cm, standardi pa zahtevajo 80 centimetrov). In tako teža vozil pripomore, da je že sicer popokani piranski vodovodni cevni sistem še bolj razpokan (menda v zemljo - torej »v nič« - steče kar 55 odstotkov vse vode Rižanskega podjetja, do potrošnika je do pipe pri-teče zgolj 45%!). Seveda pa ne gre tu le za razpoke, ampak so razpokane vodovodne cevi lahko tudi - bog ne daj - vir okužbe vode. Za enkrat pa bi uporabnikom le položili na srce, naj potem, ko za nekaj ur v sistemu »zmanjka vode«, nekaj dni vode ne uporabljajo za prehranjevanje, ali pa jo prej prekuhajo. Pa še to: razen mini busov obračajo tod še dosti težja vozila...

V Piranu je še ena tabla z načrtom mesta, za katero pa upamo, da ne bo dočkala dvajsete obletnice osamosvojitve. Seveda me na njej najbolj moti cesta JLA. Kdo ve, kako bi reagirali oblastniki, če bi na primer na občinsko stavbo narisali kljukasti križ? (Za oboje je namreč skupno, da sta okupator-jeval)

Če se zapeljemo po bernardinskem klancu, lahko na betonskih podpornih zidovih še najdemo ostanke plakatov volilne kampanje, od katere je že preteklo nekaj vode... Odlok pravi, da je potrebno ves propagandni material v določenem roku odstraniti, sicer sledi prijava pri sodniku za prekrške... Smo pa zares radovedni, če so pristojne službe napisale kakšno tako prijavo! Ali je to zgolj retorično vprašanje...? ▼

Na sliki je tudi prometni znak, ki prepoveduje hupanje. A vemo, da nobena poroka brez te razvade ne mine. Predlagamo, da se nesmiselni znak, ki ga nihče ne spoštuje, odstrani (saj menda ne bo komu padlo na um, da bi hupajoče svate kdaj kaznoval!?!). Obenem čakam tudi na premostitev »Stop« znaka ob prometni zapornici pri vходу v mestno jedro. (Uredništvo se je zanimalo o primernosti mesta, kjer je prometni znak nameščen - res je sredi pločnika - in izvedelo, da so ga nalašč namestili na sredo! Zaradi nediscipliniranih voznikov, ki so, da bi se izognili plačilu parkirnine, zapeljali mimo zapore kar po pločniku!)

Privilegirana stan si (lahko) privoščijo parkiranje malodane kjerkoli: npr. županjino vozilo sredi Portoroža kar na zebri in pločniku, vozilo komunalnega redarstva kar pred vhomom v občinsko palačo, furgon na zebri... Predlagamo, da lise, ki jih vozijo v prtljažniku, nataknejo kar svojem vozilu!

Pajek seveda ves čas dela s polno paro (samo za vozila nepriviligirancev, seveda).

Zanimalo pa bi nas tudi, čemu služijo prometni znaki pred Piranom, ki jasno prepovedujejo dostop vozilom s težo nad 3,5 tonami! Zapornica pred mestom se tudi takim vozilom pridno dviguje. Sicer pa bi ta prometni znak moral stati pred križiščem in ne po njem, ko voznik, ki bi želel prepoved spoštovati, nima kje obrniti. Pa še to: pajek je pretežak za Piran!!! Žal pa njemu ne bo nihče preprečil, da bi se popeljal vanj. V razmislek: anarhija ni demokracija!

Tako, to bi bilo vse za tokrat. Je pa na zalogi še marsikaj - lepega in malo manj: o zlorabah nalepk za vstop v staro piransko mestno jedro, o invalidih (ki to niso), o tem kako hitro stopi ljudem še tako mičkena oblast v glavo in jih spremeni... Upamo, da vsaj nas navadne smrtnike ne bo nič spremenilo in da se ne bomo (spet) bali pred oblastniki stegniti jezika ali jim celo lezli v r... Sončno poletje v urejeni občini vam želi

I. Župa(nčič)

Priznanja VVS tudi Občini Piran in njenim občanom

V ankaranski vojašnici »Slovenski pomorščaki« je bila ob deseti obletnici svobodne Slovenije posebna slovesnost. Na njej so predsedniki Območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo Krasa in Brkinov ter Slovenske Istre, Veteranskega društva »Sever« za Primorsko in Notranjsko ter predsedniki Območnih združenj borcev in udeležencev NOB Ilirska Bistrica, Postojna in Sežana ter občinskih združenj iz Kopra, Izole in Pirana podpisali Dogovor o medsebojnem sodelovanju za uresničitev skupno dogovorjenih nalog. Povezovanje je smiselno, saj se se - kot so poudarili, vsi borili za svobodno Slovenijo, s skupnim in enotnim nastopanjem pa bodo tudi hitreje in lažje reševali zastavljene naloge.

Na proslavi so podelili tudi dve bronasti plaketi Zveze veteranov vojne za Slovenijo in sicer Celestinu - Franku Klevi iz Izole in Občini Piran. V obrazložitvi je zapisano, da ima Občina Piran do združenja veteranov pozitiven odnos, ki ga kaže v naklonjenosti, pozornosti in nudenju nesebične pomoči. S svojim spoštovanjem veteranov vojne za Slovenijo daje občina Piran pravo veljavo boju, v katerem smo si državljani Slovenije prvič v svoji zgodovini priborili samostojno in demokratično državo. Z dodeljevanjem finančnih sredstev in zagotavljanjem primernih prostorov za dejavnost združenja omogoča Občina Piran uspešno delovanje in na ta način pomembno prispeva k utr-

Luciččan Ljubo Mahnič sprejema priznanje "Slovenska družina".

vanju slovenske narodne zavesti.

Za zasluge v vojni za samostojno Slovenijo so podelili tudi častni naziv »SLOVENSKA DRUŽINA«. Med enajstimi družinami so priznanje prejele tudi družine iz piranske občine: družina **Emila Grižona** iz Nove vasi, družina **Vladimirja Kneza** iz Strunjana in družina **Ljuba Mahniča** iz Lucije. Vsem čestitam!

Branko VUGA

Znani podjetnik iz Nove vasi, Emil Grižon, sprejema čestitke ob podelitvi priznanja.

Izobraževalni turizem

V poslednjih letih narašča zanimanje za izobraževanje: razvija se tretja slovenska univerza na Primorskem, univerza za tretje življenjsko obdobje, veliko je možnosti študija ob delu, dopolnilnega izobraževanja, veliko umetniških delavnic... Izobraževanja vse bolj prerašča okvir formalnega izobraževanja, raste pa obseg dodatnega izobraževanja in sega v vse bolj pozna leta človekovega življenja, vse globlje v leta, v katerih so se nekoč ljudje že prenehali izobraževati. Razlogov za to je več: formalno izobraževanje je zastarelo in ne daje dovolj ustreznega znanja za doseganje delovnih uspehov in za osebnostni razvoj, zahteve delodajalcev so vse večje, tehnološki razvoj zahteva nova znanja, povečuje se zanimanje za družboslovne znanosti in želja po ustvarjalnem preživljanju prostega časa, nenazadnje pa doseženo blagostanje omogoča človeku podaljševanje študija in študij v drugih krajih ter celo drugih deželah ali celinah. Izobraževalna dejavnost pa je zanimiva celo za turistično gospodarsko panogo, saj pripelje v kraj nove goste: študente, gostujoče profesorje, organizatorje študija, svojce študirajočih, organizatorje in udeležence kongresov, pa predstavnike sedme sile... Vsi so za turistična podjetja potencialni vir za zaslužek, saj potrebujejo ležišča, hrano in še vrsto različnih storitev. Zanimivo bi bilo poiskusiti z zasebno gimnazijo v Piranu. Precej mladih bi se želelo vpisati v gimnazijo, pa zaradi prenizkih ocen ostane pred vrati. Med njimi je veliko takih, ki bi lahko in bi bili pripravljeni plačevati šolnino in bi gimnazijo z lahkoto tudi končali.

Izobraževanje je posel novega tisočletja.

Nada Kozina

PREUSMERITEV Z MNOŽIČNEGA V ELITNI TURIZEM

Piranska občina nima ničesar resnično izjemnega in pomembnega, zaradi česar bi k nam množično prihajali turisti. Nismo svetovno znane Benetke, a vendarle premoremo kar nekaj kakovostnih kulturnih spomenikov, smo pa še cenejši. Nismo Postojnska jama, imamo pa precej zelo zanimivih naravnih lepot. Nismo Dalmacija, a morje le imamo, pa še bliže smo evropskim državam, iz katerih ljudje veliko potujejo po svetu. Nismo niti Las Vegas, a imamo igralnice, pa še blizu smo Italijanom, katere ta zabava najbolj zanima. Nismo sicer Verona, a tudi naš kulturni program je dober in pester. Naše prednosti so zemljepisni položaj, (relativno) visoka stopnja varnosti, čista narava, najsoodnejši in med najbolj bogatimi ponudbami bazenov in zdraviliških storitev v Sredozemlju, velika kulturna ponudba, bogata kulturna dediščina, dobra hrana in vino, tradicija v turizmu, evropski standard, znanje jezikov...

V Evropi je vedno manj industrije, vedno manj je fizičnih delavcev, ki bi potrebovali le telesni počitek. Vse več ljudi si želi prijetnih doživetij, razvedrila in duhovne hrane.

Zato postaja turistična ponudba vse bogatejša. Tudi naša bo (enkrat) zelo bogata. Turistični paket bo vseboval številne dobrine, ki bodo gosta tako osvojile, da se bo želel še vračati. In z veseljem bo vse plačal. Ker se bo vračal domov telesno in duševno prerojen.

Poskrbeli bomo za pravočasno in izčrpno informacijo. Vse bo zvedel že doma. Ko bo stopil na naša tla, bo vedel, kaj vse si lahko privoščiti in kaj lahko doživi. V roke bo dobil seznam storitev in izbor ponudbe. Seznam bo približno takšen:

storitev

sprejem
prenočevanje
prehrana
zdraviliške storitve
rekreacija

prevoz
izlet v okolico
obisk filmske predstave
obisk kulturne prireditve
ogled muzeja
ogled galerije
ogled naravnih znamenitosti
ogled kulturne znamenitosti
verski obredi
družabnost
izobraževanje
srečanje z domačini
vodenje

seznam možnosti

predstavitve kraja, razne osnovne informacije
hoteli, šotorišča, ladje, zasebne hiše oz. stanovanja
gostinski lokali v mestih in na podeželju
termalna in zdravstvena središča, seznam storitev
športne dvorane, igrišča, fitnessi, bazeni, oprema,
trim steze, peš in kolesarske poti...
prevozna sredstva in vozni redi
zemljevidi, označbe (smerokazi)
filmski program
program prireditev
muzeji
galerije
naravne znamenitosti
kulturne znamenitosti
cerkve, urnik maš, jezik maševanja
zabavne prireditve
delavnice po zvrsteh, urniki
osebe, ki so pripravljene gostiti in predstaviti svoje življenje
kulturni animatorji, turistični vodniki, športniki...

Nada Kozina

Dobro je vedeti

KDAJ ORDINIRA TURISTIČNA AMBULANTA

Poleti, julija in avgusta, deluje v prostorih zdravstvenega doma v Luciji, Cesta solinarjev 1 (v bližini križišča za Marino) dodatna ambulanta za turiste. Ordinacija v ambulanti se prilagaja turistični sezoni. Urnik dela v ambulanti za turiste je torej naslednji:

* od 1. julija do 20. julija 2001 in od 20. avgusta do 2. septembra dopoldan od 8.00 do 12.00 ure, popoldan pa od 16.00 do 20.00 ure zvečer;

* od 21. julija do 19. avgusta 2001 od 8.00 ure zjutraj do 20.00 ure zvečer z opoldanskim odmorom med 14.00 do 15.00 uro.

V ambulanti za turiste deluje zdravstvena ekipa zdravnika splošne medicine in zdravstvenih tehnikov. Izven navedenega urnika se gostje, ki letujejo pri nas v nujnih primerih lahko obrnejo na dežurno službo splošne medicine Zdravstvenega doma Piran, ki deluje prav tako v zdravstvenem domu v Luciji vsak dan od 20.00 ure zvečer do 7.00 ure zjutraj na tel. številko 05 677 33 20.

Za nujne zobozdravstvene storitve se je mogoče obrniti v času dežurstva ob nedeljah in praznikih, ravno tako v Zdravstvenem domu v Luciji dopoldan med 8.00 in 12.00 uro.

Raziskovalci iz lucijske osnovne šole so res dobri

V piranski občinski palači so pred koncem šolskega leta svečano podelili priznanja in knjižne nagrade najboljšim mladim raziskovalcem iz južnoprimorske regije. Letošnjega že osmega srečanja - pripravlja ga v okviru projekta »Z mladimi v novo tisočletje in podprojekta »Uvajanje mladih v znanost in tehnologijo« Znanstveno-raziskovalno središče RS Koper - se je udeležilo 50 mladih raziskovalcev iz štirinajstih osnovnih in devetih srednjih šol južne Primorske. Mladim je pri pripravah triindvajsetih raziskovalnih nalog pomagalo petindvajset mentorjev.

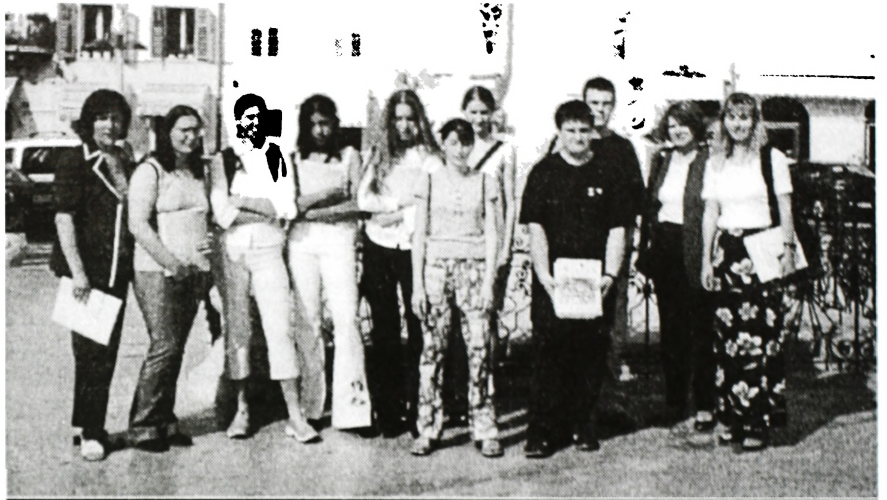
Učenci osnovne šole Lucija so, že odkar poteka ta projekt, ki želi popularizirati znanost med mladimi, uspešni. Njihove naloge se vselej uvrščajo med najboljše. Tako je bilo tudi letos. Med naravoslovnimi nalogami je najboljša »Žitarice kot osnova zdrave prehrane«, katere avtorice so **Martina Stanič**, **Alice Bossman** in **Sabina Kovačević**, mentorici pa **Suzana Rakar Prodan** ter **Silvana Delgiusto**. Tudi na družboslovnem področju so se Lucijčani odlično odrezali, saj se je na prvo mesto uvrstila prav njihova naloga z naslovom »Ostanki Rimskega imperija v piranski občini«, ki so jo pripravili **Oton Valentin Mahnič**, **Teo Sumič** in **Tilen Rakar** pod mentorstvom **Mojce Arzenšek** in **Viviane Besednjak**. Obe nalogi sta prejeli tudi srebrno priznanje na državnem tekmovanju osnovnih šol, ki so ga letos prvič pripravili v Murski Soboti in je bilo 1. junija. Na tem srečanju je lucijska osnovna šola sodelovala še z eno nalogo in sicer »Živeti na podeželju za ali proti«. Naloga, ki so jo pripravile **Neja Šimon**, **Sabina Božič** in **Željka Vasič** z mentorico **Mojco Arzenšek** pa je prejela bronasto državno priznanje.

Resnično izreden dosežek lucijski osnovnošolcev in njihovih mentoric, vreden vseh naših čestitk.

Pri srednješolskih nalogah pa se je prav tako odlično odrezal dijak Gimnazije Piran, **Simon Ličen**, z nalogo »Razlike v izbranih strokovnih in socialdemografskih značilnostih dveh kakovostnih kategorij slovenskih košarkaških sodnikov«. Poleg njegove se je s piranske gimnazije na

državno prvenstvo srednjih šol, ki bo konec septembra, uvrstila še raziskava z naslovom »Razmnoževanje, razvoj in način življenja paličnjaka *Baculum extradentatum*«, katere avtor je **Malija Antolovič**.

S.D., L.S.Z.

Mladi raziskovalci z Osnovne šole Lucija s svojimi mentoricami, ki so se letos zares odlično odrezali.

Tudi v vročih,
brezskrbnejših dneh
je vselej z vami vaš

Mercator-Degro

P O R T O R O Ž

dobro založen z vsem,
kar potrebuje
sodobno gospodinjstvo.

Uni

UNID d.o.o. Piran

- mladinski servis
- Internet storitve, web design

Župančičeva 14, 6330 Piran

tel./fax 05 / 673-15-21

Obala 55, 6320 Portorož

tel./fax 05 / 674-70-18

<http://www.klub-mp.si>

Email: servis@klub-mp.si

Piranska buža

Piran ima svojo oljko z imenom Piranska buža (v it. Buso di Pirano, v lat. Olivo buso di Pirano). V okviru Primorskega poletnega festivala je bil v piranski Pečaričevi galeriji 5. julija literarni večer, posvečen novi monografiji o istrski oljki z naslovom **MASLINARSTVO ISTRE - ELAIOGRAFIA ISTRIANA**, delo Carla Huguesa z ilustracijami Giulia de Franceschija, izdala pa jo je hrvaška založba Ceres in to kar 100 let po njenem nastanku. Ilustrator knjige o oljki, Giulio de Franceschi, po rodu z Reke, je obiskoval takratno strokovno srednjo šolo v Piranu, študiral in služboval v Benetkah in nato 20 let služboval na isti strokovni srednji šoli v Piranu. Največ njegovih del je shranjenih v tržaškem mestnem muzeju. Med drugim je ilustriral tudi znamenito knjigo *Istria nobilissima*.

Toni Biloslav, direktor Obalnih galerij Piran je na predstavitvi pred stoletjem nastale monografije, ki pa je šele sedaj izšla, povedal, da so še druge rastline, ki nosijo piransko ime, n.pr. Piranska žizola. O pridelovanju olja v starih časih je pripovedoval šavrinski oljkar Dino Kodarin, ki je opozoril tudi na napako v slovenskem pravopisu, kjer bi morala tortlja biti tortkla. Zanosno je

Izšla je tudi zloženska o projektu *Oleum nostrum* s programom izdelave dobrega oljčnega olja in njegovega trženja. Bogato poslikana zloženska opisuje kemično sestavo olja, način pridobivanja in shranjevanja, našteje vrste olja, razloži pome deviško olje, utemelji zamenjavo imena »oliva« z imenom »oljka« in omeni zakonsko zaščito oljčnega olja Slovenske Istre.

o oljki kot heliogabalu (helios, gr. svetloba, bagal-največji med največjimi) Mediterana ali mani Mediterana, o bitju, ki izhaja iz črnih zemeljskih globin in se dviga skozi zrak k bogovom, govoril Andrej Medved. Rožana Koštal je v šavrinski govoricu pripovedovala, kako je oljka ljudi spremljala od rojstva do smrti: ob krstu maziljenje z oljčnim oljem, ob smrti pa škropljenje z oljčno vejico. O simboliki oljke in oljčnega olja v svetem pismu je govoril pisatelj Marjan Tomšič: ob vesoljnem potopu je veselo vest, da se bliža kopnemu, Noetu sporočil prav golob z oljčno vejico v kljunu. O preporodu, ki ga oljkarstvo doživlja v sosednjem zamejstvu pa je pričal Boris Pangerc, župan Doline pri Trstu.

Zanimanje za oljkarstvo pa se je zadnje čase v naših krajih povečalo še posebej v obdobju vojn na Balkanu, ki so bile tudi vzrok krize v turizmu.

Nada Kozina

na Prešernovem
nabrežju v Piranu
Tel.: 05/674-71-01,
674-71-02, 674-71-22,
Fax: 05/674-71-00

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovijo po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, rarege, školjke, škampov cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljčna vina.

Za obisk se priporočajo.

(Pre)polno poletje kulturnih in zabavnih prireditev

V Tartinijevem gledališču v Piranu so to poletje že nastopili otroci iz piranskega, ptujskega in škofjeloškega vrtca, komorni orkester "Ferruccio Busoni" iz Furlanije - Julijske krajine, ljubiteljska gledališka skupina iz Pirana, komedijant Matjaž Javšnik, srečanje italijanskih pevskih zborov, pevski zbor iz Reykjavika, bil je sprejem za tuje diplomate, bila je gledališka predstava "Sex, drugs & rock' n' roll" in podelitev nagrad "Istria nobilissima".

V Minoritskem samostanu Sv. Frančiška v Piranu sta bila koncerta zbora slovenskih študentov na Dunaju in zaključni koncert šeste Mednarodne poletne glasbene šole, odprta je bila razstava fotografij, posvečena italijanskemu arhitektu Borrominiju.

Na osnovni šoli v Piranu je potekal poletni tabor za nagrajene učence in dijake z naslovom »Evropa v šoli«.

Na Tartinijevem trgu je ob 10. obletnici osamosvojitve Republike Slovenije zaigral Slovenski policijski orkester, vsako poletno soboto pa nastopa županov klicar.

Na Prvomajskem trgu je nastopil Vlado Kreslin.

Na Turšičevem trgu so trikrat zaigrali komedijo Primorske zdrahe.

V Caffé Teatru je nastopil Geoff Dyer in skupine No name blues band, Ni the ni, Haeven X in Les Getrex.

V Amfiteatru Avditorija Portorož je nastopil Goran Bregovič z Orkestrom za vjenčanja i sprovode, do zadnjega koticčka obiskana zabavno-glasbena predstava ZOOM, plesna predstava 1:0 in Verdijeva opera Nabucco, za katero je bilo povpraševanje neverjetno.

V Avditoriju je bila gledališka predstava, svečana podelitev diplom Fakultete za pomorstvo in promet, predstavitev dveh knjig - "Slovenska Istra - zaledje" in "Istrska kuhinja - pr nes küharno pu naše".

Hoteli Morje so odprli novo restavracijo Meduzo. V hotelu Marko se vrstijo poročne gostije, obletnice mature in svečana kosila ob birmi. Živo je tudi v pivnici Hotelov Palace. Pihalni orkestri so nastopili pred hotelom Palace, v Lucijski Marini, na Bernardinu in na portoroški ploščadi. Tam so nastopile še Flipice in mažoretna skupina Morje.

Na Bernardinu je potekal štirinajsti Vidmarjev memorial v šahu.

V Sv. Petru so tri dni slavili praznik sv. Petra.

Seveda je vsega nemogoče naštet, a veliko dogodkov je še pred nami to poletje...

Kulturno poletje se nadaljuje.

V Križnem hodniku Minoritskega samostana Sv. Frančiška v Piranu potekajo XXIII. Piranski glasbeni večeri, ki so letos posvečeni 700-letnici tega samostana. Na prvem koncertu nastopi Obalni komorni orkester, nato 20. 7. solisti iz Sankt Petersburga, 27. 7. Trio Lorenz, 3. 8. Kvartet kitar Aleph, 10. 8. Rožemberska kapela iz Prage, 17. 8. Vlado Horvat z ustno harmoniko, harfistka Sofia Ristic in kitarist Paolo Pegoraro in 24. 8. flavistika Irena Grafenauer in klarinetist Mate Bekavac. In še bo dogodkov v Križnem hodniku Minoritskega samostana: 16.7. koncert solistov iz Cremona, več koncertov v okviru cikla "Glasbeni julij na obali", razstava, posvečena 700-letnici samostana klaris v Kopru. Septembra bo razstava o patru Piju Ticijusu.

* Na Prvomajskem trgu v Piranu bo 19. 7. nastopal Sean Cannon, član slavni Dublincorov, 26. 7. Annie Oakley Blues Band, 2. 8. pa Tinkara Kovač.

* V Tartinijevem gledališču bosta 20. 7. nastopila kitarist Miroslav Tadić in saksofonist Peter Epstein, 22. 7. bo gledališka predstava Master Class, 28. 7. bo na odru spet komedijant Matjaž Javšnik, 4. 8. pa pevka Tereza Kesovija. Do začetka septembra bo tu nastopal županov klicar, ob njem bo 21.7. zapela Anika Horvat, 28.7. pa bo plesna predstava »Poletje v plesu«.

POLETNA GLASBENA ŠOLA V PIRANU ŽE ŠESTIČ

☞ * V **Caffè Teatru** v Piranu bo 26.7. nastop skupine No name blues band. Tudi avgusta bodo v tej kavarni ob četrtkovih večerih koncerti zabavne glasbe.

* V **Amfiteatru** v Portorožu bo 21. 7. festival slovenskih popevk - Melodije morja in sonca, 7.8. bo nastopila skupina Cubismo, 15. 9. bo koncert "Razglednice iz Portoroža". Nastopili bodo televizijski orkester RTV Slovenija in pevci Nuša Derenda, Karmen Stavec, Andraž Hribar, Ana Dežman in drugi. 22. 9. bo opereta Srečkova pesem po izvorniku J. Offenbacha Chanson de Fortunio. Nastopil bo orkester Slovenske vojske, študentje ljubljanske glasbene akademije in gledališki igralec.

* V **Istri** bo v začetku septembra potekal mednarodni festival Dnevi orgel v Istri. Koncerti bodo v Umagu, Rovinju, Bujah, Pulju, Završju, Poreču, Dajli, Sv. Petru u Šumi, Piranu, Portorožu, Kopr, Trstu in Ricmanjih. V Piranu in v Ricmanjih bo 3.9. in 7. 9. nastopil tržaški organist Roberto Velasco, v Umagu in Portorožu 2. 9. in 6. 9. študentje ljubljanske in zagrebške glasbene akademije, v Koprju Portugalec Rui Paiva, v Završju 5. 9. Ljubljčan Gregor Klančič. V Koštaboni bo 2. 9. blagoslov novih orgel. V refektoriju piranskega samostana bo 3. 9. muzikološki simpozij, posvečen učencem Petra Nakića (graditelja orgel v cerkvi sv. Jurija, ki čakajo na obnovo).

Enkrat jeseni bo društvo Prijatelji zakladov sv. Jurija predstavilo novo zgbanko o piranskih cerkvah.

Seveda pa to še zdaleč ni vse.

Pod okriljem piranske Zveze kulturnih društev Karol Pahor, naše Občine, Glasbene šole Piran pri kopskem Centru za glasbeno vzgojo, v sodelovanju z republiškim skladom za kulturne dejavnosti je od 27. junija do 8. julija v Piranu potekala tradicionalna - šesta po vrsti - Mednarodna poletna glasbena šola. Pod vodstvom priznanih profesorjev in glasbenikov iz Slovenije in tujine so udeleženci izpopolnjevali svoje glasbeno znanje na violini, violi, violončelu, flavti, oboi, fagotu in rogu. Umetniški vodja letošnje piranske glasbene šole je bil prof. Matej Šarc.

Poletna glasbena šola v Piranu se je v petih letih uveljavila kot izjemna priložnost izpopolnjevanja glasbenega znanja. Letos se je na poletno šolo prijavilo kar 43 udeležencev, starih od 10 do 27 let iz domala vse Slovenije, Nizozemske, Avstrije, Italije, Hrvaške in celo z daljne Islandije. Med šolo so se udeleženci in profesorji predstavili na osmih koncertih: v piranskem Križnem hodniku na otvoritvenem koncertu, koncertu profesorjev in zaključnem koncertu. V vse bolj uveljavljenem prireditvenem prostoru, piranskem Studiu galeriji Gasspar, so se na šestih koncertih udeleženci potegovali tudi za Tartinijevo nagrado, ki jo vsako leto na zaključnem koncertu podeli piransko županstvo, letos je bila to gospa Vojka Štular. Strokovna komisija profesorjev poletne glasbene šole se je letos odločila nagrado podeliti mladi flavtski Jani Faldiga iz Ajdovčine.

Čezmejno sodelovanje

DNEVI ORGEL V ISTRI

Od 2. do 9. septembra bo letos že četrto leto potekal mednarodni festival Dnevi orgel v Istri. Festival je posvečen seveda orglam - eni mu rečejo kar kraljica inštrumentov - kot glasbilu in kulturnemu fenomenu ter orgelski glasbi. To bo priložnost za srečevanje vodilnih orglarjev, organistov in organologov iz Hrvaške, Slovenije in drugih evropskih držav. Na predavanjih, koncertih in strokovnih posvetih bodo osvetlili izjemno pomemben del glasbene zgodovine. Igrali bodo najbolj priznani organisti iz Češke, iz Italije, Velike Britanije, Slovenije, Portugalske, Francije, Avstrije, Hrvaške in Španije, pa tudi mladi slovenski in hrvaški talenti. Umetniški direktor festivala je doc. Mario Penzar iz Zagreba. Dnevi orgel bodo potekali po različnih krajih slovenske, hrvaške in italijanske Istre, pri nas bo soorganizator Kulturni kongresni in promocijski center Avditorij. Festivalski del programa sofinancirajo: občini Piran in Dolina pri Trstu, slovensko Ministrstvo za kulturo, Avditorij Portorož, Italijanski inštitut za kulturo v Sloveniji in portugalska ambasada v Zagrebu. Pri izvedbi sodelujejo župnijski uradi iz Pirana, Portoroža, Koprja, Koštabone, Ricmanj in Minoritski samostan sv. Frančiška iz Pirana. Za slovenski del programa sta zadolženi zunanja Avditorijeva strokovna sodelavka Luisa Antoni iz Milij in Nada Kozina.

MI MED SEBOJ

čestitamo * zahvaljujemo se * pozdravljamo

☞ **Ai cuginetti Desirée SMREKAR** (il suo compleanno e' il 4 di luglio) e **Kristijan BRASHIERI** (29 luglio) che festeggiano entrambi il loro quarto compleanno giunga un sacco di auguri e tanti bacioni da tutta la numerosa famiglia!

☞ **A. S. Lucia** festeggiano 35 anni di matrimonio i coniugi **Wanda** e **Dejan FABJAN**. A loro gli auguri sinceri ed affettuosi di tanta salute e serenita' dagli amici di Portorož!

☞ **A Mariuccia VEBLIACH** e **Bruna GODEC** auguri di buon compleanno che lo festeggiano - Mariuccia il 20 e Bruna il 27 luglio - dal coro "G. Tartini" di Pirano

☞ **Združjenje Rdečega križa Piran** ima med svojimi prostovoljkami poleti veliko slavjenk; svoj rojstni dan praznujejo **Anteaša SENČAR** (4. julija), dan koaneje **Nada PUKŠIČ** in **Zlatka KNEZ**, 24. julija praznuje **Majda BANTAR**, dan za njo pa **Ana JAKIČ**, 2. avgusta pa **Vesna ŠUŠTERŠIČ**. Vsem najiskrenejše čestitajo kolegice in kolegi - prostovoljci Rdečega križa.

Vse najboljše za 18. rojstni dan **Mateji LOKOVŠEK** iz Lucije ji želimo sosedje.

☞ Pri **BAN**-ovih je veselje v hiši, saj je 1. julija privekala na svet mala **Noemi**. Srečnima staršema najiskrenejše čestitke.

☞ **Poletna glasbena šola v Piranu** je zahteven projekt, ki bi ga organizatorji težko speljali brez dodatne finančne pomoči in sponzorstva. Njihovi prošnji za pomoč so se, poleg **Občine Piran** in **Javnega sklada RS** za kulturne

dejavnosti, letos odzvali: **Adriatic - Zavarovalna družba d.d., Banka Keper, Hoteli Piran, Hoteli Palaca, Hotel Barbara Fiesca** in pa **Ojka d.o.o.** Pri projektu pa so še sodelovali: **OŠ Cirila Kosmača Piran, Samostan Sv. Frančiška, Studio Galarije Gasspar, župnik Zorka Bajec** in **župnišča Piran** ter družina **Tomac** iz Pirana. Vsem, ki so pripomogli k organizaciji letošnje VI. Mednarodne šole glasbe v Piranu, se organizatorji, tudi v imenu vseh udeležencev, iskreno zahvaljujejo.

☞ Vsako leto znova Svet krajevne skupnosti Piran zastavi Program dela, v katerega zajame vsa področja in problematiko mesta: od prometa, avtobusnih prevozov, kopališč, postavitve javnih WC-jev, javne razsvetljave, cest in pešpoti, čistoče v mestu, zaščite spomenikov... in za katerega se bo zavezal, da se v največji mogoči meri tudi uresniči. In ko se kaj iz programa tudi v resnici realizira, se z veseljem odkljuje, da je bilo narejeno. Tako je **KS Piran** lahko v svojem lanskem programu z zadovoljstvom odključevala obnovo gledališča **Tartini Eureka** - meščani spet imajo svoje gledališče! V programu del za leto 2001 pa se lahko končno odkljuje še ena iz leta v leto neuresničena naloga: prenova obmorske pešpoti od Pirana do Fiese. Ob uresničitvi dveh, za Pirančane in obiskovalce mesta, tako pomembnih želja (imeti spet svoje gledališče in se spet varno sprehajati pod klifom do Fiese) se **Krajevna skupnost Piran** zahvaljuje županji **Občine Piran**, gospe **Vojki Štular**, načelniku **Ljubi Bertoku**, **Svetu Občine Piran** in vsem, ki so trudili in pripomogli, da so se želje in načrti tudi uresničili.

DOBROTA NI SIROTA

Sosičevi gostili nesrečni dekleti z Loga pod Mangartom

Območno združenje Rdečega križa Piran in družina Sosič iz Strunjana sta, v sodelovanju s tolminskim Rdečim križem, na enotedske brezplačne počitnice letos povabila družino z nesrečnega Loga pod Mangartom.

Družina Sosič je tokrat že šesto leto zapored brezplačno gostila družino, ki bi sicer počitnice ob morju težje privoščila ali bi se jim zaradi spleta nesrečnih okoliščin morala kar odpovedati. Letos sta v Strunjanu pri Sosičevih od 1. do 7. julija letovali skoraj štirinajstletna Suzana in osemletna Špela Kavs, ki sta svojo komaj 36-letno mamo izgubili v usodnem plazu v Logu pod Mangartom, spremljali pa sta ju njuna skrbnica Ladislava Cuder s hčerjo Karin. Da bi bila nesreča še večja, je mlajše dekletce, Špela, zaradi pika okuženega klopa zbolela za boreliozo. Špela se še vedno zdravi izven bolnišnično, vendar ima še vedno težave predvsem z očmi, ki so preobčutljive na svetlobo. Vse - osiroteli dekleti in njuni spremljevalki - so se počitnikovanja v Strunjanu zelo razveselile in bile hvaležne Sosičevim, ki so jim to omogočili.

Želeli bi so, da so morske počitnice dekletoma vsaj nekoliko pomagale, da bi bila njuna bol zaradi izgube matere malo manj huda...

Valentina Klemše

Bralke in bralci, ki bi želeli kakor koli pomagati dekletoma, ki jima je nesrečni plaz vzel mamo in njuni prizadevni rejnici Ladislavi Cuder, se lahko za njihov naslov obrnejo na piranski Rdeči križ, na ulici IX. korpusa 10 v Piranu, tel.: 673-44-62.

Špela in Suzana Kavs s svojo skrbnico Ladislavo in njeno hčerjo na počitnicah pri Sosičevih.

VSAKO SREČANJE IMA SVOJ ČAR

Društvo invalidov občine Piran je letošnjega 2. junija na Bernardinu pripravilo tradicionalno srečanje vseh petih invalidskih društev obalno-kraške regije.

Vsako leto eno od obalno-kraških društev invalidov pripravi regijsko srečanje vseh svojih članov: iz Izole, Kopra, Postojne, Sežane in Pirana. Letošnji organizator srečanja, ki se ga je udeležilo 418 članov, je bilo prav piransko društvo.

V slovesnem delu programa je udeležence nagovorila predsednica društva invalidov Piran, gospa Hilda Vuga, ki je seveda poudarila pomembnost tovrstnih srečanj. V imenu piranske županije se je prireditve udeležila gospa Milica maslo, Zvezo delovnih invalidov Slovenije pa je zastopal kar njen predsednik gospod Miran Krajnc. Kulturni program je povezovala Jolanda Mehle, nastopili pa so plesalci piranske folklorne skupine Val, vokalna skupina Portorož in za konec še kulturniška skupina iz Gračišča, ki je gledalce s svojo predstavo popeljala v nekdanje težke čase življenja naših Šavrinc. V delu srečanja posvečenemu zabavi se je lahko ob prijetni glasbi zavrtel, kdor je mogel. Prijeten dan pa je tudi betežnejšim udeležencem omogočil prijetne sprehode ob morju.

Jožica Sorta

PET LET KORONARNEGA DRUŠTVA SLOVENSKE ISTRE

Letos je Koronarno društvo Slovenske Istre praznovalo že peto obletnico svojega delovanja. Namen društva je pripraviti svoje člane k doživljenjski rehabilitaciji z organiziranjem aerobnih vaj, predavanj, seznanjanjem o zdravem načinu življenja, druženjem in drugimi oblikami preventive. Odkar je bilo društvo ustanovljeno, so potekala mesečna predavanja z zanimivimi temami: o stresnih koronarnih boleznih je predaval dr. Dorjan Marušič, boleznih arterij dr. Mladen Gasparini, krvnem tlaku dr. Nataša Černič Šuligoj, možganskih žilnih boleznih dr. Matija Umek, dr. Dorjan Marušič je govoril tudi o hiperholestemiji, debelosti in tveganjih za kronične bolezni, o čemer je predavala tudi dr. Katerina Marušič, dieta, vino, antioksidanti pa je bila tema o kateri so predavali Lili Volk, Milena Bučar, Iztok Klenar in spet dr. Dorjan Marušič.

Seveda so bile priložnosti tudi za družabna srečanja: od srečanja z ljubljanskimi in celjskimi srčnimi bolniki v Poreču, izleta v Ljubljani na občni zbor Društva za srce, pa v Doberdob in Vipavsko klet ob martinovanju, do praznovanja 5. obletnice, ki so jo pripravili v Hotelu Koper. Da bi spremljali raven holesterola in sladkorja v krvi, so organizirali tudi odvzem krvi v Splošni bolnici Izola za vse člane društva.

Strokovni vodja in duša društva pa je neutrudni dr. Dorjan Marušič. Sicer

Aerobne vaje članov Koronarnega društva Slovenske Istre. Po počitnicah bodo nadaljevali z vadenjem.

pa šteje Koronarno društvo Slovenske Istre 340 članov, 34 jih je iz Portoroža. Aerobne vaje za člane v portoroški osnovni šoli vodita Julijana Domio in dr. Nataša Černič Šuligoj. Ob ponedeljkih in četrtek od 18. do 19. ure pa vadiateljica vodi telovadne vaje, kontrolira srčni utrip in težo udeležencev ter jim meri pritisk. Med vadbo počutje bolnikov spremlja zdravnica, ki jim svetuje ob morebitnih težavah, ki jih imajo med vadenjem. Konec junija so člani društva s telovadnimi vajami zaključili vse do jeseni. Animator portoroške skupine članov Koronarnega društva je Marjan Golubič iz Lucije, na katerega se lahko ob koncu septembra obrnejo vsi s tovrstnimi zdravstvenimi težavami, ki bi se želeli pridružiti pri aerobni telovadbi.

- Pomeni, da prihajajo na ključne položaje ljudje, ki nimajo niti potrebnih izkušenj, niti potrebnega širokega, da ne rečem specialističnega znanja za vodenje javnih zadev. Kaj pa se dogaja s strokovnjaki? Strokovnjak se noče družiti z nespametnimi. (iz intervjuja s Soboti, 30.6. 2001 s sociologom Antonom Krambergerjem, ko govori o slovenski eliti).

RAZSTAVE

➔ V Mestni galeriji Piran je od 22. junija do 5. septembra postavljena razstava **Meznani Lojze Spacal**, na kateri so prvič na ogled risbe in slike na papirju iz petdesetih in šestdesetih let iz poslednjih mesecev Spacalovega življenja, naključno najdene na podstrešju njegovega tržaškega stanovanja. Vsebinsko se navezujejo na motivni svet slovenske Istre (Piran, bernardinska ladjedelnica, soline, Savudrija,...), saj je v tem obdobju Spacal tudi živel in delal v Piranu. Hkrati pomeni ta čas tudi v avtorjevem razvoju ključno fazo prehoda v "spacalovsko" prepoznavni likovni izraz in tudi prvih pomembnih priznanj (že leta 1958 je prejel Grand Prix za risbo in grafiko na Beneškem bienalu...).

➔ V Galeriji Krka-Zdravilišče Strunjan je od 27. junija do 25. julija razstava slik **Marte Jakopič - Kunaver** iz Ljubljane. V razstavišču strunjanske

Krke so razstavljene slike, ki so nastale v zadnjih treh letih in so vsebinsko vezane na tradicionalne motive pejzaža, vedute in tihožitja; presenetijo pa nas s svojo živobaravno slikovitostjo in z infantilno preprostostjo.

➔ V Studiu Galeriji Gasspar v Piranu pa od 7. julija svoja likovna dela razstavlja nizozemski umetnik **Harm Verstraten**, slikar, grafični oblikovalec, galerist, glasbenik. Razstava je naslovljena **Bone Machine**.

➔ V galeriji **Hermana Pečariča** v Piranu je do 15. avgusta na ogled razstava o piranskem kodeksu **Petrus Coppvs Fecit**, ki jo je pripravil piranski pomorski muzej "Sergej Mašera".

Marta Kunaver, Vazi, mešana tehnika na papirju

Portorožanova adrenalina

»Vsak dan isto: ta rutina me že mrtvil. Nujno potrebne so spremembe!« sem se odločil ob nekem meni pomembnem trenutku (pred RD-jem). »Kdaj bom če ne sedaj?« sem bil trdno odločen. »Toda kaj?« je sledilo novo vprašanje. Analitično sem se lotil reševanja tega problema. Morda bi se lotil kakšne razburiljive aktivnosti na kopnem?... na morju ali v njem?, v zraku ??? Ops, tu so moje izkušnje zelo šibke. Razen spusta po toboganu v Gardalandu in nekaj poletoz z letalom - nič. V knjižnici polščem knjige o športih na nebu. Športni pilot letala? Ni denarjal Pilot jadralnega letala? Pa denar? Balonarstvo? Kje naj staknem denar? Jadrarno padalstvo: ne, to ni zame, preveč je nesreč. Izdelovanje letalskih modelov? Ah, za to nimam potrpljenja! Klasično padalstvo??? No, to sem leta 1975 gledal na portoroškem nebu v živo, pa velikokrat v filmih. To bi lahko bilo to! Drugih možnosti nisem našel. O svoji odločitvi povem doma. »Postavi se na železniško progo in čakaj na vlak, če si že želiš adrenalina in ne pozabi pravočasno odskočiti!« je bil kratek odgovor.

A jaz zatmarim, sedem za računalnik, se povežem na internet, poženem »matkurjo« in vpišem ključno besedo »padalstvo«. In tako se je moja odločitev začela udejanjati.

Po elektronski pošti se prijavim na padalski tečaj. Zadeve se potem odvijajo kot po tekočem traku udeležim se teoretičnega, zelo zanimivega dela tečaja, ki bi ga lahko na kratko povzel tako: Padalec mora varno pristati z odprtim padalom, vsi drugi načini so - glede na dosežanje izkušnje - nepriljubljeni (preveri na <http://www.skydive.net.com/fatalities/>).

Moj dan D se je zgodil na letališču Prečna pri Novem mestu. Začetniški skok z višine 1000 metrov nad letališčem. Odpiranje padala s statično vrstico je uspešen. Ogled okolice, levi zavoj, desni zavoj. Pogled na mravlje in lego kocke pod seboj. Pristanek preko potoka in dreves v visoki travi, zelo blizu padalskega kroga. Neopazno! Adrenalinski udar je bil popoln. Ob pristanku pa hladen tuš. Vodja skokov se zadere name: »Kaj si delal, bodi srečen, da si ostal živ!« Takoj sem ugotovil, da ne bom nikoli vodja skokov, ker je to preveč stresno. Predstavljajte si polno nebo padalcev

Naš "junak" Marjan, ki je poskusil in - ostal živ. V popolni adrenalinski opremi se ga - ponosnega "skljonil" na letališču v Lescah.

- začetnikov, kot vodja skokov pa lahko zgolj moliš Boga, da se komu kaj ne zgodi. Spoznal sem, da padalec nima na voljo besed, s katerimi bi lahko nepadalcu opisal svoje občutke pri skoku.

Potem sem od skoka do skoka nabiral dragocene, tudi boleče izkušnje. Spoznaval pa sem tudi organizacijo dela na letališču, kjer so najpomembnejše osebe vodja skokov, pilot in izkušeni padalci, ki pakirajo padala (slednje je treba imeti posebej v časteh).

Vodja skokov in pilot letala tesno sodelujeta. Pred vstopom v letalo si nas nekaj časa ogledujeta, razvrščata po velikosti, teži, izkušnosti. Potem nas kot sardine v ribjo konzervo stlačijo v letalo. (Tehnologom Delamarisa toplo priporočam ogled »Ilačenja«, prepričan sem, da bi lahko la inovativni postopek s pridom uporabili.)

Posebno doživetje je vzpenjanje z letalom na izskočno višino. V letalu je smrtna tišina, le brnenje motorjev. Zbranost pred skokom je zelo pomembna. Pomembna je tudi odločenost skočiti iz letala na višini enega kilometra nad najbližjim kopnim, kjer svojo vlogo odigra pilot, ki je, kot predvidevam, tudi dober psiholog. Na

OMV ISTRABENZ

Spoštovani kupci in gosti!

Obveščamo Vas, da bodo
**BENCINSKI SERVIS,
MINI MARKET IN BAR**

na Fizinah 17 v Portorožu
s ponudbo goriv, pestro izbiro
prehrambenih izdelkov in pijač
v poletnih mesecih za Vas odprti

vsak dan med 6. in 24. uro.

Obiščite nas!
Zahvaljujemo se za obisk
in se priporočamo!

Pirančani najboljši pri dajanju prve pomoči

Pred osnovno šolo Lucija je bilo 16. junija regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči Civilne zaščite in Rdečega križa. Med šestimi ekipami, ki so pokazale svojo usposobljenost in spretnosti pri ravnanju s ponesrečenci, je prvo mesto dosegla ekipa prve pomoči Civilne zaščite občine Piran. Člani zmagovalne ekipe, ki se je uvrstila tudi na državno preverjanje - to bo 6. oktobra letos v Ljubljani so - : Srečko Vernot, Adrijano Rustja, Marino Vuk, Matjaž Guzič, David Čeligo, Aljaž Mavrič in Aleš Čeligo. Ekipo sta za preverjanje pripravljala dr. med. Franko Krbavčič in gospa Vojka Pavletič.

Pohvaliti je treba tudi učenske in učence lucijske osnovne šole, ki so odigrali ljudi z različnimi vrstami poškodb, katerim je bilo treba nuditi prvo pomoč. Za lakoto vseh sodelujočih pa so dobro poskrbele kuharice lucijskega vrta Morje.

Marjan Maslo

☞ določeni višini začne v letalu zaudarjati po letalskem gorivu, ožganem olju in masti. Kmalu bom začel verjeti, da je to namenoma, kajti in ni ga v letalu, ki si ne bi želel, da bi čimprej skočil ven na sveži zrak. Pri skoku iz letala je izredno pomemben položaj telesa, ki je podoben skoku v vodo na trebuh, le da ta, iz letala, ni boleč.

Da trenutno zelo romantično dojemam padalstvo, opisuje tudi sledeči dogodek. Bili smo že razvrščeni in pripravljeni za vkrcanje v letalo, ko je vodji skokov zazvonil mobilni. »Halo, prosim, ... seveda ni problema. Takoj bom uredil« so bili deli pogovora. Zatem nekaj sporoči pilotu in predrami kameramena, ki začne pripravljati svojo opremo. »Tovarišija, na naslednji let boste malo počakali, sprostite se, ravno je na poti skupina, ki je že zdavnaj napovedala svoj prihod« nam pove vodja skokov. Čez nekaj minut v daljavi zagledamo skupino vso v črnem. Le kdo so ti »blackmen« smo bili silno radovedni. Njihove črne brezhibne kombinezone krasi napis »Sky Dragons«. Podrobneje si ogledam enega: čiste teniske, kombinezon brez enega samega madeža, najnovjši višinomer in padalski nožiček v

skladu s kombinezonom. Padalo v velikosti pol prazne nakupovalne vrečke (6 kg). Pa pogledam nase: umazane, blatne teniske, trenerka polna madežev, plastični nožiček in 18 kilogramsko padalo.

Ob pogledu na vodjo skokov, sem dobil občutek, da nas bo zdaj zdaj pognal poljubljati tla, po katerih je ta koncentrirana »črna« smetana padalstva stopala, da bi na nas prešel vsaj delček njihovih sposobnosti in spretnosti... S kolegi padalci sedemo in začne se debata, kako in kje je kdo pristal (o čemer pričajo madeži na oblačilih: ta

je od koruze, drugi od pšenice, pa od trave). Nekateri so imeli izkušnje s pristankom na drevesu (odrgnine), tudi zlomov ni manjkalo. Ni kaj, pravi smo mi padalci! Seveda ni šlo brez padalskih vicev. Na primer:

Kaka je razlika med igralcem golfa in padalcem?

Oba reagirata enako, le v nasprotnem zaporedju. Igralec golfa najprej udari žogico: »SPLASH!«. Sledi njenemu zgrešenemu poletu in zakolne.

Padalec pa ugotovi zgrešeni polet in zakolne. Potem sledi: »SPLASH.«

Pravi užitek padalstva se začne s prostim padom, ko doseže padalec hitrost prostega pada (50 m/s in več). Glede na višino izskoka lahko tako pada tudi do 60 sekund. Do takšnega uživanja pa me loči še kar nekaj desetih skokov.

In na koncu - a nenadnje - za adrenaliste naslov domače strani padalskega društva DEMOTEAM: <http://www.demoteam-klub.si>, kjer si lahko ogledate tudi foto galerijo, kmalu pa tudi video posnetke padalskih skokov iz letala (tudi mojega!!!) Blue Skies!

Marjan Maslo

Sen vsakega padalca: postati popolni "blackman". Na sliki: možje v črnem, brezhibni padalci

VELIKA PRIČAKOVANJA PIRANSKIH VESLAČEV NA SVETOVNEM PRVENSTVU

Čeprav dokončna sestava mladinske reprezentance za svetovno prvenstvo, ki bo letos od 7. do 11. avgusta v Duisburgu (Nemčija), še ni uradno potrjena, je že jasno, da se bodo tega elitnega tekmovanja kot člani slovenske reprezentance udeležili štirje veslači VK Piran: Matej Rodela, Damir Perc in David Bubnič bodo sestavljali ekipo dvojnega četverca, Tjaž Bauer pa bo tekmoval v posadki dvojnega dvojca, ki bo hkrati rezerva četvercu.

Že četrto sezono zapored se piranski veslači uvrščajo v reprezentanco v »skul« disciplinah, to so čolni z dvema vesloma. Ponavadi so sestavljali polovico posadke v četvercih, letos pa v reprezentančnem čolnu veslajo kar trije veslači VK Piran, ojačani z Izolanom Binetom Pišlarjem. Doslej je bil izkupiček Pirančanov na mladinskih svetovnih prvenstvih zlata in bronasta medalja ter lani šesto mesto na svetu.

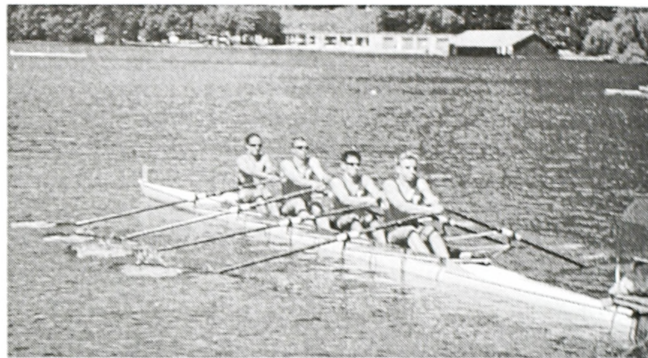
V kombinirani postavi je reprezentančni četverec že nastopili na mednarodni regati v Muenchnu, kjer je bil peti, na mednarodni regati na Bledu pa že drugi, manj kot tri sekunde za italijanskim dvojnem četvercem, v katerem veslajo najboljši italijanski mladinci, ki jih naši sosede že slavijo kot nacionalne heroje in od njih pričakujejo nič manj kot naslov svetovnih prvakov. Še prej je piranski četverec v klubski postavi slavil zmage na mednarodnih regatah v Zagrebu (dvakrat), Portorožu ter na prvomajski regati na Bledu.

»Dvojni četverec je v tem trenutku najmočnejša ekipa slovenske reprezentance«, pravi trener VK Piran Milan Kocjančič, ki trenira tudi reprezentančni čoln. »Menim, da uvrstitev v finale ne bi smela predstavljati problema. Fantje so sposobni dokaj visoke uvrstitve.«

»Pripravljamo se izmenično na Bledu in v Sečoveljskih solinah,« pravi Matej Rodela, ki se letos že drugič udeležuje svetovnega prvenstva. »Začele

so se enomesečne priprave za stopnjevanje forme. Treniramo dvakrat na dan po tri ure. Želimo si doseči čim boljši rezultat, saj je letos v ekipi več veslačev na istem kvalitetnem nivoju in z več izkušnjami kot lansko leto.«

Alja Tasi

Reprezentančni četverec (od leve proti desni): Bino Pišlar, David Bubnič, Damir Perc in Matej Rodela

Flipice poleti

Na večkratno povabilo se je junija letos plesno akrobatska skupina Flip iz Pirana vendarle odzvala povabilu Gimnastične zveze Italije in tako prvič sodelovala na mednarodnem tekmovanju iz koreografije, ki je potekalo v Spolettu v italijanski Umbriji. Sodelovali sta dve Flipovi skupini srednješolska prva selekcija ter mlajša druga selekcija, vsaka s tremi koreografijami. V finale so se poleg italijanskih, ruskih in finskih skupin uvrstili tudi štirje plesi Flipice v koreografiji Mojke Mehora Lavrič ter Mitje Mehora. Flipice so si izbrile kar dve zmagi: s plesom Nune pijejo za najboljšo kombinacijo plesa in akrobatike ter najboljšo izvedbo težjih akrobatskih elementov, obe skupini pa sta skupaj zbrali tudi največje število možnih točk, za kar so bile razglašene kot najboljša skupina.

Letošnje poletje pa bo za Flipice še zelo polno: najprej gimnastični festival v Grčiji, ki se ga bo udeležila najmlajša skupina, nato Euro gym festival v Avstriji, kamor bo odpotovala druga selekcija, nato nastop na tradicionalnih Melodijah morja in sonca, kjer bodo Flipice sodelovale v otroškem delu festivala s štirimi pesmimi. Poletno potepanje bodo zaključile s športnim taborom v Mozirju.

ZLATO SIDRO

Restavracija v Portorožu

tel.: 674-50-74

&

Pizzerija v Luciji

tel.: 677-02-04

se toplo priporočata

OTROCI HOČEJO VEDETI, KDO SO, ČIGAVI SO

Očetovstvo in materinstvo sta za otroka enakovredna in nenadomestljiva dela starševstva. Otrok potrebuje za uravnotežen razvoj tako očeta kot mater. Enako kot ne more v otrokovem življenju mati nadomestiti očeta, ne more oče nadomestiti matere. Kako se bodo odvijali čustvenih odnosi med dvema, ni mogoče predvideti. Enako kot za združitev oziroma skupno življenje, družino in otroka, se lahko odločita tudi, da se razideta. Tako pa ni mogoče prepričati, da bi dvostarševske (pod pojmom starši označujemo biološke in nebiološke starše) popolne družine, kjer živi otrok skupaj z očetom in materjo, postale enostarševske, torej nepopolne družine, v kateri živi otrok le z materjo ali samo z očetom. Seveda otroku ne more nihče zagotoviti, da bo odraščal v popolni družini, kakor sta imela namen njuna starša, ko sta sklenila njuno zvezo.

Tudi v popolnih družinah (oče, mati, otrok), pa je skrb za otroka še vedno večinoma prepuščena materam. V popolnih družinah, kjer prevladujejo slabi odnosi, opuščanje ali zanemarjanje roditeljskih dolžnosti enega (ali obeh) staršev, je otrokov položaj navadno veliko slabši, kot v enostarševskih družinah, kjer eden od staršev z odgovornostjo skrbi za svojega otroka.

Odločitev partnerjev, da bosta imela otroka terja od njih - ne glede na kasnejše morebitne spremembe v njihovih odnosih - enakovredno odgovorno prevzemanje in izpolnjevanje starševskih pravic in dolžnosti do svojega otroka. To velja za oba starša - tako za mater kot za očeta, kajti odločitev za otroka je bila njuna oziroma sta ga spočela oba. V neredkih primerih parov - zakoncih, ki so posvojili otroka in so se kasneje razšli, je otrok-posvojenec kasneje odraščal pri materi.

Prikrajšanost otroka za enega roditelja - v večini primerov delno ali povsem brez očeta - je žal dejstvo in stalnica v naši še vedno patriarhalno živeči družbi. Skrb in varstvo otroka sta še vedno v večini primerov in skoraj v celoti prepuščena materam, četudi bi zmogli za otroka (razen rojevanja in dojenja) enako odgovorno in dobro poskrbeti tudi očetje.

Večina otrok, ki so jih posvojili, si želi svoje biološke starše spoznati. Mnogi, ki svoje prave starše kasneje spoznajo, potem z njimi tudi vzdržujejo vezi. Nekateri pa se zadovoljijo le s tem, da so svoje starše spoznali, nadaljnjih stikov pa si ne želijo navezati. Zgodi pa se tudi, da naravni starši svojega otroka, ki so se mu na nek način odpovedali, niti ne želijo poznati, oziroma spoznati in imeti stikov. V takem primeru so pravice otroka, da pozna oz. spozna svoje starše, omejene.

Vprašanje identitete - čigav sem, od kod prihajam - postaja z odraščanjem za posvojenega otroka ali za otroka, ki ne živi in odrašča z biološkima staršema ali ju ne pozna, vse pomembnejše vprašanje. Humana, etična družba postavlja ali bi morala postavljati, pravice otroka pred pravice odraslega. Družbeno etično in otrokova pravica je, da pozna svoje starše. Tudi Konvencija o otrokovih pravicah daje otroku pravico vedeti, kdo so njegovi naravni starši, zato mu te pravice odrasli ne bi smeli krattiti.

Irena Bizjak

LJUBEZEN NAM BO NEKOČ RAZTRGALA VSE TEORIJE

Hotel sem spremeniti svet..., sedaj tiho pozdravljam mimoidoče in čakam, da me ljubezen pokliče

B.I.

Tisto kar piransko Društvo Obzorje dela drugačnega od drugih društev na področju duševnega zdravlja v skupnosti, je, da zdravje razumemo veliko širše od ozdravitve bolezni, ki se skozi psihiatrično obravnavo nikoli ne konča. Kajti psihiatri - potem ko bolnika zasujejo s tabletami - ne morejo priti do vzroka in bistva bolnikovega življenjskega smisla...

Nas zanima vpetost duševno-duhovnih elementov v psihopatologiji vsakdanjega življenja; nas zanima tisti haiku trenutek, preden človek zares znori in se pred surovostjo vsakdanjega življenja skriva v namišljen svet. Na srhljivem robu noža mu poskušamo podati roko... Če me razumete, potem veste, da je lažje preprečevati, kakor zdraviti, da je edina konstruktivna teorija, ki jo skušamo zagovarjati ta, da se srečujemo v praznem, odprtem prostoru, kjer se na novo ustvarjajo metafore in svet še ni vnaprej zabetoniran v naprej pripravljene šablone in obrazce. **NE BITI ZGOLJ STROKOVNJAK, AMPAK - KAKO SE BANALNO SLIŠI - BITI ČLOVEK, KI V SOŠENJU Z DRUGIM TVEGA...**

Igor Bizjan

Društvo OBZORJE vam sporoča

**Se zavedate, da živite ob morju,
da je morje mogočni, naravni zdravitelj?
SPREHODITE se ob obali, ZAČUTITE veter
v laseh, PREPUSTITE se družbi tihih valov...**

odleglo vam bo...

NOVA OGLAŠEVALSKA REVIIJA

modri oglasnik primorske

modri oglasnik Primorske
GSM 040/208-219

IN MEMORIAM: MARIO KLUN

Mario Klun je bil eden tistih ljudi, ki so znali uživati življenje. Bil je skromen, vedno nasmejan človek predan družini: ženi Sonji in sinu Robiju. In predan morju, katerega je izredno ljubil. Zapisal se mu je že kot desetletni deček, ko je spoznal čare jadrnanja.

Kasneje se je kot ladijski traser zaposlil v takratni ladjedelnici Piran in tako ostal zvest morju. Te ve ni pretrgal vse svoje življenje.

Bil je prvi slovenski jadralca razreda 470. Ko se je čez nekaj let Milanu Morganu zataknilo pri izdelavi prve jadrnice Optimist, ki jo dandanes pozna cel svet, mu je Mario priskočil na pomoč. Z izurjenim očsom, kakršnega je imel, je nemudoma odkril, kaj je krivo. Ni potreboval metra, da bi se prepričal, ali je re narobe izmerjeno. Imel je dovolj izkušenj, da je vedel.

Bil je pravi mojster v obdelovanju lesa, mizarstvu in barvanju bark. Dobro se je znašel tudi kot rest vrator jadrnic. Ker je bil prijeten za družbo in spreten delavec, je rad priskočil na pomoč v prenekateri hi pri kakšnem mizarškem delu. Imel pa je še eno veliko ljubezen - oljke. Gojil jih je na zemljišču pred hišo, kateri je odraščal in vsako leto pridelal zelo okusno oljčno olje, močnega vonja. Ko jih je zadnjič obira je bil telesno že precej šibak. A preveč je užival v obiranju, da bi sede opazoval, kako to delo namesi njega opravljajo drugi.

Imel je srečo, ki jo dandanes nima več vsak: oboževal je svoj rojstni kraj - Portorož. In prav tu je lahk vse življenje počel stvari, ki so mu pomenile največ.

Zelo rad se je družil s prijatelji. Veliko jih je imel. Tisti najbližji so se Maria spomnili na podelitvi pokalov za jadrnalno regato, ki nosi njegovo ime. V Špor nem društvu Piran so obljubili, da bo »Memorial Mario Klun - piranska regata« postal tradicionalen, v klubu pa bo obešena slika Maria Kluna kot spomin r njegove zasluge za obstoj in uspešen razvoj jadrnanja na Fornačah. Da spomin ne bo zbledel še dolgo po tisti februarški noči leta 2000, ko je Mario izgut boj z zahrbtno boleznijo...

Miriam Mihaičevi v spomin

Dober teden prej smo bili skupaj na ogledu kulturnozgodovinskih znamenitosti Padove. S kustosinjo koprskega pokrajinskega muzeja Zvono Ciglič sta nam tako kot na vseh prejšnjih ekskurzijah krožka zgodovine umetnosti pripravili nepozaben dan.

Svoje bogate turistične izkušnje je vgradila v svoje delo kot animatorka in članica več drugih dejavnosti našega društva.

-Z veseljem sem se vključila v delo kulturnozgodovinskega krožka, saj se v njem odpira široko področje nekaj novega spoznati in hkrati s prijatnim druženjem tkati prizrčne medsebojne vezi-, je pred kratkim zapisala o tej dejavnosti

In jo kot animatorka prizadevno, z veliko iznajdljivosti, organizacijskega znanja in človeške topline razvijala, da se je zanjo navdušilo največ članov

Bogatila je naše medsebojne človeške vezi in pripomogla k uspešnemu delu društva v težkem prvem letu našega delovanja

Pogrešali bomo njeno mirno vedrino in v naši mislih bo ostal hvaležen spomin na njeno požrtvovalnost, prisrčnost, skromnost in človeško toplino, ki jo je vedno izžarevala

Društvo Univerza za tretje življenjsko obdobje

Ob nenadni smrti **Miriam MIHAIČ** vsem njenim najiskrenejše sožalje - **Društvo Univerza za tretje življenjsko obdobje občine Piran.**

Ob smrti **Maria BUŽEKJANA** iz Lucana vsej njegovi družini izražamo naše najgloblje sožalje - prijatelji in nekdanji Marievi sodelavci

Žalostni in pretreseni smo ob smrti komaj petnajstletne **Nežke Gerželj** z Belega Križa, ki jo je premagala neizprosna bolezen. Njenim staršem, bratu in vsej družini izražamo najgloblje sožalje: prijatelji, sosedje, vsi, ki smo imeli Nežko radi.

GSM: 041 618 541
639 283
630 911
718 142

Tel.: 05/674-62-30

Fax: 05/677-04-26

iSBE k.d.
Obala 55, PORTOROŽ

Il te' - cosa e' e come nasce?

Quando noi stiamo preparando una fragrante tazza di te' non pensiamo certo che quel mucchietto di foglioline secche in origine apparteneva ad una pianta della famiglia delle magnolie. E non pensate certo che si tratta di una piantina: la pianta del te' raggiunge anche parecchi metri di altezza. Essa e' originaria del Tibet, ma ora la coltivazione e' diffusa in quasi tutto l'estremo oriente.

Naturalmente, per facilitare la raccolta delle foglioline, la pianta e' tenuta ad un'altezza media di un metro, un metro e mezzo. I suoi fiori sono di un delicato bianco rosato ed hanno un dolce profumo simile a quello del gelsomino. Le foglioline usate per ottenere il noto infuso sono solo quelle terminali di ogni rametto, al massimo le due immediatamente sottostanti; infatti con le altre si otterrebbe un prodotto alquanto scadente. Il gusto, l'aroma e la fragranza del te' cambiano secondo i paesi di origine. Il te' che noi gustiamo non e' frutto di un' unica qualita', ma deriva da sapienti combinazioni in cui le diverse qualita' opportunamente dosate, rafforzano le loro migliori caratteristiche. Naturalmente, per ottenere un ottimo te' dovremo affidarci alle marche famose e garantite. Infatti ogni importatore ha i suoi espertissimi assaggiatori che selezionano i vari tipi e formano cosi' determinate miscele di prima qualita', tenendo conto del raccolto, dell' aroma, del colore, della forza, della fragranza...

Mentre il te' caldo e' una deliziosa bevanda che

gustiamo nelle fredde giornate autunnali ed invernali, quello freddo e' un ottimo dissetante estivo. Caldo lo si puo' gustare con latte o limone, ben zuccherato; freddo lo si puo' bere con o senza limone, generalmente ben zuccherato. In commercio si trovano ormai varie confezioni di te' freddo (botiglie, tetrapak), mischiato ad aromi di frutta,

Osvežitev za drobno žuželko. (Foto: Janez Pečar)

ma sono sicura che ci sono ancora delle persone che preferiscono preparare il te' come nella tradizione: nella solita caraffa di vetro, da servire ben freddo negli afosi pomeriggi estivi.

Ed e' per loro che daro' delle piccolissime correzioni da fare il te', per renderlo un po' piu' personale e gustoso! Calcoliamo per ogni persona un bel bicchierone di te', ed ecco la **prima variante**:

1 bicchiere di te', 1 cucchiaino di gin e uno di rum, ghiaccio e zucchero.

Seconda variante: 1 bicchiere di te', 2 fette di limone, 3 cucchiaini di menta e uno di gin, ghiaccio e zucchero.

Terza ed ultima: 1 bicchiere di te', 2 fette d'arancia, 1 cucchiaino di whisky, uno di gin, ghiaccio e zucchero.

Come avrete gia' capito, e' un te' che si offre agli adulti, mantenendo per i bambini l' usanza del te' al latte o limone.

Auguro a tutte voi di passare una piacevole e soleggiata estate!

Cesarina

KOZMETIKA - PARFUMERIJA

Profumina

Obala 33, Portorož, Tel.: 674-84-20

V naši ponudbi najdete takorekoč vse, kar potrebuje sodobna ženska za nego telesa in obraza.

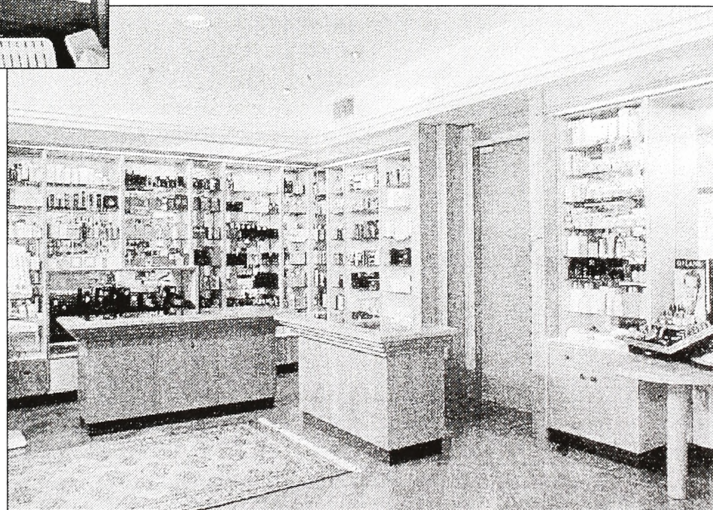
Poleg negovalne kozmetike najprestižnejših hiš, Vam lahko ponudimo tudi dekorativno kozmetiko in velik izbor parfumov kot so: C. DIOR, CARTIER, BULGARI, LANCOME, CALVIN CLEIN, Y.S. LAURENT, CERRUTI, VERSACE, ESCADA, ...

Vabimo Vas na ličenje s priznano vizažistko Irino Jurman, ki bo vsako soboto v Profumini.

Naročite se lahko po telefonu 674-84-20.

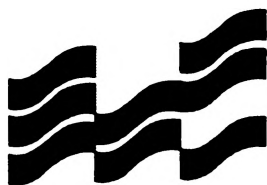
Dober nasvet nič ne stane, lahko pa naredi čudeže.

Obiščete nas lahko vsak dan od 9. do 20. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 13. ure.

borzno posredniške družbe

- Ni vseeno, kako obračate vaš denar, da bo najbolj donosen.
- Zato ravnajte modro in poiščite nasvet strokovnjakov

PFC Interfin
Primorski Finančni Center Interfin

v Kopru, Pristaniška 12, tel.: 05/663-31-00

ŠTUDENSKI SERVIS ŠTUDENTEK

Servis z nasmehom
Zavod za posredovanje del
študentom in dijakom

Edini servis na Obali, ki VES zaslužek namenja obštudijskim dejavnostim.

- Ob vsaki dvignjeni napotnici - presenečenje!
- Subvencioniranje mesečne kino karte!
- Naročilo napotnic osebno, po telefonu, e-mail!
- Nov popustnik, in še in še...

Piran, Župančičeva 14 III, tel 05/6710020, fax 05/6710021
E-mail: servis@ksop-cscp.si

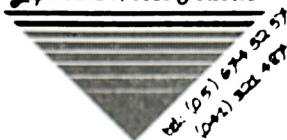
VZDRŽEVANJE STANOVANJSKIH IN DRUGIH OBJEKTOV

*Adaptacija hiš, stanovanj, kopalnic,
mavčne predelne stene, spuščeni stropovi. Vsa naj-
manjša gradbena in instalacijska dela opravlja*

Senad Tabakovič, s.p.,

Marxova 18, PIRAN, GSM: 041/671-219

Kozmetika Jana Božič s.p.
Sapa cesta 1, 6380 Portorož

Nega obraza
Nega telesa
Ajurveda masaža
Klasična masaža
Tui na masaža
Depilacija
Manikura
Pedikura

PISMA

PORTOROŽANU

NAJBOLJ PRIJAZEN ZAPIS O PIRANU, ki so nam ga enako prijazno odstopili pri Citroënovem biltenu, mi pa ga z veseljem nekoliko skrajšanega objavljamo.

Čisto preprosto je bilo, ko sta se vzela Nataša in Mucy - nobenih festivalov s petsto gosti, nobene-ga pompa in cirkusa - ne, zgolj najbližji prijatelji.

Čprav ravno 18 let star, že malce utrujen in potreben ličarske generalke, je naš CX predramil ves Piran. Kakšen lep občutek - koraki se ustavl-jajo, skozi odprto okno slišiš aaahe in ooohe in kruzaš čez Tartinijev trg, tam prijazni stražmojster Redarsky spusti rampo, da lahko parkiramo limu-zino. In nato še tih ooooh za nevesto, in napet aaa-haa za CX-a, ki se elegantno spusti na tla.

Po poroki je sledil sprehod med uličkami Pirana, do tja, kjer je nekoč stal mestni vodnjak. Tam v kotu stoji gostilnica, kjer vedno lahko dobiš domač pršut, vinček, pa malo ovčjega sira in oli-vček zraven. Med sprehodom je nastalo kar nekaj čudovitih fotk, za katere so vsi, ki so jih videli, rekli, da so zakon.

Tisti, ki se še niste poročili, pa se še boste, poj-dite to naredit v Piran. Pa ne zaradi poroke same ali zaradi nobilese, ampak zato, ker je Piran nepozaben, ker so ljudje prijazni. Ej, popolni tuji, ki smo jih srečevali na ulici, so nam želeli sreče in čestitali.

Slovenci smo edini evropski narod, ki nima svoje lastne besede za "welcome" in smo si spo-sodili "dobrodošli" iz hrvaškega oz. srbskega. Piran je bil skozi svojo zgodovino vedno nekaj posebnega, od svojih domnevno piratskih dni naprej. In tudi Pirančani so posebni ljudje. Pred nekimi vrati sta sedela dva starčka in nam poma-hala, malo naprej je nekdo vzkliknil "srečno," nekdo drug "čestitam!" Še prijazni piranski Poljčgato se je nasmehal slika z namu.

Kako naj rečem ... Veseli se, Slovenija, vendar-le imamo besedo za "dobrodošli". Reče se "piran", po znamenitem prijaznem mestecu.

Kdor se želi udeležiti srečanja delavcev, ki so bili nekoč zaposleni v zdaj že bivši bolnišni-ci Piran, naj se prijavi gospe Silvi Keše na tel. št. 05/673-24-51. Srečanje pripravljajo v por-toroškem hotelu Marko in bo 20. septembra letos.

Previdno, sonce je koži lahko tudi nevarno

Značilnost zdrave kože je njena naravna vlažnost. Pravilno vlažna koža je mehka, napeta, izločanje žlez lojnic in znojnic je enakomerno.

Zaradi (pretiranega) sončenja kožne celice izgubljajo sposobnost zadostnega shranjevanja vode. Koža postaja vse tanjša, trda in neelastična. Zato si le privoščite piling: bojazen, da bo izginila vsa težko pridobljena zarjavelost, je odveč. Obstoynost zagorele polti se s tem celo podaljša; polt je po pilingu še lepša in mehkejša. Ko po pilingu odstranimo z mlačno vodo, kožo namažemo z mlekom ali kremo za telo, ki vsebuje kolagen in izvleček aloe vere. Obraz pa najraje osvežimo s tonikom (brez alkohola), nato pa na kožo naneseemo vlažilni serum.

Vsi vemo, da je sonce iz leta v leto za kožo škodljivše, česar pa se marsikdo slabo zaveda, vse dokler ga sonce ne opeče ali se mu na koži ne pojavijo alergične reakcije na sončne žarke. Sončne opekline so akutno vnetje kožnih celic, posledica pretiranega izpostavljanja ultravijoličnim sončnim žarkom.

Lajšanje sončnih opeklin:

Opekline lahko namažemo s KAMAGELOM ali z gelom iz aloe vere. Pekočo bolečino lahko pomirimo tudi z obkladkom iz mleka (gazo namočimo v hladno mleko in jo položimo na opečeni del kože). Lahko pa si pomagamo tudi z vrečko ledu, ki pa je na opečeni koži ne smemo postiti dlje kot eno do dve minuti naenkrat.

Iritirano kožo, občutljivo kožo, alergično kožo negujemo z negovalnimi olji. Ta so bogata z nenasičenimi maščobnimi kislinami, fitoproteini ter vitamini A, B, D, E, F. Negovalna olja kožo obraza in telesa hranijo, obnavljajo, negujejo, koži pomagajo zadrževati vlago, jo ščitijo pred neugodnimi zunanji vplivi ter ji dajejo vlažnost, mehko in svež izgled...

OLJE IZ ALOE VERE: kožo neguje in ji pomaga zadrževati prepotrebno vlago. Naredi jo gladko in jo varuje pred škodljivimi zunanji vplivi. Priporočamo: za suho in izsušeno vrsto kože.

AVOKADOVO OLJE: odlikuje za visoka vsebnost hranljivih maščobnih kislin (linolna in linolenska), proteinov (lecitin, fitosterol) in vitaminov A, D in E. Priporočamo ga za suhe in občutljive kože.

OGNJIČEVO OLJE (KALENDOLA) ima visoko vsebnost karotenoidov, tj. karotena (provitamin A), Na povrhnjico kože deluje epitelizirajoče (celi raniče), krepilno in zaščitno. Priporočamo se pri izsušeni in tanki koži.

JOJBA OLJE: imenujejo tudi tekoči vosek in je namenjeno intenzivni negi suhe kože. Koži pomaga zadrževati vlago in zmanjšuje njeno nagnjenost h gubanju. Priporočamo ga tudi za nego kože po sončenju.

OLJE IZ ŽITNIH KALČKOV: žitni kalčki so pravi zaklad vitaminov in naravnih izvlečkov. Provitamin A, vitamini skupine B, vitamin E, nenasičene maščobne kisline in fitoproteini kožo negujejo, izboljšujejo njeno regenerativno sposobnost, jo ščitijo, mehčajo in zato dajejo mladostnejši videz. Priporočamo: pri nečisti, suhi in luskavi koži.

Farmaceutski in kozmetični tehnik **Jana Božič**

PISMA PORTOROŽANU

REPLIKA

V čigar korist je Občina?

Vesela sem ob spoznanju, da se naši občani zanimajo za dogajanje v svojem kraju in da se kritično odzivajo na poteze politikov in podjetnikov.

Selitev Zlatega bobna iz Avditorija na Bernardin je le eden od številnih dogodkov, ki dokazujejo, da v kraju nismo enotni, da nimamo enotne razvojne vizije, da se politiki in podjetniki ne razumejo najbolje, da je Slovenija centralistična država, da občinske in državna oblast ne sodelujejo...včasih smo temu rekli, da se obnašamo še vedno po balkansko.

Obenem pa je selitev razumljiva, po vsem svetu se kongresna dejavnost seli iz kongresnih centrov v kongresne hotele.

V času, ko je imel Avditorij še veliko kongresov in je začel razmišljati o pokritju letnega prizorišča, se je Bernardin preusmeril v kongresni turizem. Občina je brez pomisleka dovolila, da so na mestu bazena zgradili kongresne dvorane. Država je z Bernardinom nastopila kot konkurenca občini in njeni ustanovi. Od organizatorjev kongresov, ki jih financirajo ministristva, je zahtevala preselitev kongresov na Bernardin, da bi zagotovila obračanje vloženih sredstev. Tako so se kongresi selili na Bernardin in spodbudili Avditorij k iskanju novih rešitev.

Do leta 1992 je bil Avditorij del turistične infrastrukture. Ž ob ustanovitvi portoroške igralnice leta 1913 je bilo zapisano, naj Portorož ne bo le prostor iskanja spremenljive sreče in razburljivih doživetij, pač pa tudi "muzikalnih večerov, plesnih zabav, razstav, različnih predstav in športne zabave". Današnji Avditorij torej le nadaljuje tradicijo, ki se je začela že zdavnaj. Izgradnja stavbe Avditorija leta 1972 je predstavljala le novi sedež in boljše prostorske pogoje za vse, kar je že potekalo, odkar živi turistična dejavnost v Portorožu.

Igralnica je pokrivala velik del stroškov Avditorija in kulturne prireditve so bile pomemben del turistične ponudbe občine Piran, kongresna dejavnost pa lasten finančni vir. Leta 1992 je Občina prevzela Avditorij brez plačila odškodnine igralnici, kar je dopuščal tedanji zakon. Zakon o javnih zavodih nalaga Občini, da zagotavlja Avditoriju osnovne materialne pogoje za delo.

Res je, da je imel Avditorij ves čas dvojno vlogo - bil je javna kulturna ustanova in hkrati turistična infrastruktura. Obe vlogi pomenita, da dejavnost ni dobičkonosna in da mora Avditorij nekdo sofinancirati. Ta dvojnost je bila vir sporov med občino in turističnimi podjetniki, ki žal še traja.

Turistična organizacija Portorož je do Avditorija mačehovska. Taka je tudi do kulture kot elementa v turistični ponudbi. Svoj odnos do Avditorija je pokazala tudi ob selitvi Zlatega bobna na Bernardin. Tudi hotelirji in drugi podjetniki iz središča Portoroža, ki javno priznavajo, da so z Zlatim bobnom dobro služili, se niso odzvali ob selitvi festivala.

Zadnje čase čutim, da se je Občina Piran začela zavedati pomena Avditorija in da je nanj ponosna. Za vrat jo stiska dejstvo, da je lastnica Avditorija in je zanj preveliko finančno breme. To ni občinski kulturni dom, je ena večjih kulturnih ustanov v Sloveniji, kar nam priznava vsa Slovenija.

Nekaj se mora korenito spremeniti. Avditorij zasluži podporo, saj s svojim neutrudnim in plodnim delom iz dneva v dan opravičuje svoj obstoj. S temeljito obnovo Tartinijevega gledališča v Piranu leta 1999 je Avditorij spodbudil oživiljanje prelepega starega Pirana. V preteklem letu smo zabeležili 407 dogodkov, od tega 178 kulturnih prireditev, letos pa bomo dosegli magično številko 100.000 obiskovalcev. To kaže, da se Avditorij dejavno vključuje tako v domače, nacionalno kot v mednarodno kulturno življenje. Poseben izziv nam predstavljajo dejstva, da živimo in delamo na stičišču več kultur, blizu dveh državnih meja, da smo nosilec kulturnega turizma v kraju in pomemben člen v preobrazbi družbe ob nastajanju tretje slovenske univerze..

Mislím, da smo piranski občani lahko ponosni na Avditorij, saj prinaša svetovljanstvo, širi naše obzorje, nas spodbuja k izobraževanju in nudi priložnost za navezovanje prijateljskih in poslovnih stikov.

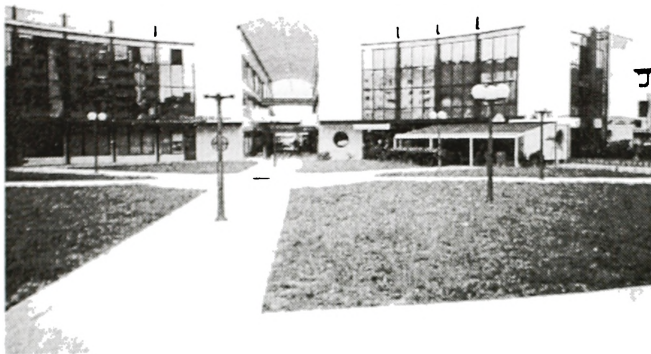
Jana Tolja, direktorica Avditorija Portorož

VI SPRAŠUJETE - PORTOROŽAN ODGOVARJA

TPC v Luciji je imeniten objekt, toda manjka mu ščepec topline. Zakaj manjkajo dodatki, kot so zelene površine, kakšen vodomet, klopi, skratka stvari, ki ustvarjajo domačnost in privabljajo ljudi, da se radi vračajo?

Zelene površine je treba kositi in zalivati, vodometi se zamašijo zaradi apnenca v vodi, klopi pa polomijo nočni veseljaki in jih je treba potem obnavljati; le kako bi naša občina zmogla tako silno dodatno obremenitev proračuna!

Nekje smo prečitali, da želijo letos bratje minoriti z raznimi prireditvami samostanu vrniti duha, ki so mu ga vdihnili v preteklosti bratje, ki so tam živeli in delali. Kaj so hoteli reči s tem?

Bržkone to, da v samostanu straši.

V Ljubljani (le kje drugje!) so odklonili finansiranje Tartinijevega festivala, češ da Tartini ni bil Slovenec. Zakaj pa potem isto ministrstvo najde denar za - denimo - Ljubljanski festival, kjer nastopajo izvajalci, ki niso vsi Slovenci?

Če bi občina Piran lahko jamčila, da bo na Tartinijevem festivalu nastopal Neslovenec Tartini, bi se hitro našel tudi denar.

Kakšna je razlika med slovensko državo in ognjenikom Vezuvom?

Vezuv je s svojim delovanjem zasul Pompeje in jih tako ohranil kasnejšim rodovom, slovenska država pa bo s svojim nedelovanjem razsula soline in tako zbrisala, kar so pretekli rodovi uspešno ohranjali dobrih sedemsto let.

Portoroški Kaštel so vendarle očistili in pospravili. Ali se že ve, kaj se bo odslej dogajalo na tem prostoru?

Doživel bo usodo vseh podobnih, dragocenih površin v občini ni se še rodil mož, ki bo zasadil drevo, iz katerega bodo iztesali zibelko, v kateri bo spalo dete, ki bo v zrelih letih našlo pametno rešitev, kako izrabiti ta prostor. Lahko pa bo vse skupaj nekoliko bolj enostavno. Tjakaj bo primrznil kakšen tingel tangel z električnimi vrtiljaki in divjo turško glasbo.

Gospod Joras je menda izjavil, da bo začel z gladovno stavko, če se ga bodo hrvaški policisti spet lotili na njihov znani način. Ali zares ni kakšne druge, boljše rešitve?

Je! Lahko bi ugrabili slovenskega zunanje ministra in ga stradali, dokler ne bi našel rešitve...

Kako to, da državni zbor še ni sprejel izjemno pomembnega zakona o vodah? Bržkone ga bo takoj zatem, ko se bodo vsi visoki funkcionarji odločili, ob kateri tekoči ali stoječi vodi si bodo postavili počitniško hišico.

Kako to, da je v naši občini tako malo športnih objektov?

Čemu nam pa bodo? Tudi brez njih mnogi gojijo tek čez moralne ovire, skoke s stolčka na stolček, streljanje kozlov, metanje polen pod noge in še kaj, precej pa je tudi ljubiteljev ribarjenja v kalnem.

Ali je kaj novega okrog Morske biološke postaje? Ali bo lahko še naprej nemoteno delovala?

Zakaj pa naj ne bi delovala? Saj morja ji vendar niso prepovedali uporabljati!

Orintologi so menda opozorili, da v solinah gnezdi precej vrst redkih ptic. Zanima me, koga so opozorili oziroma, če so to svoje sporočilo usmerili na pravi naslov.

Kadar pri nas opozarjajo ti ali oni naravovarstveniki, je čisto vseeno, na kateri naslov pošljejo opozorilo: itak v vsakem primeru ostane brez odziva...

Kakšna je razlika med Parizom in Portorožem:

Nobene. Pariz ima svoj Eifflov stolp, Portorož pa svoje Antene

Sonja Požar, Lucija

Oh, ti posji dnevi! Še dobro, da so pred nami počitnice. Portorožan bo spet med vami septembra. Vsem bralkam in bralcem lepo poletje.

ELEKTROINŠTALACIJE

SERVISIRANJE, VZDRŽEVANJE IN
MONTAŽA ELEKTRO NAPRAV

KOZLOVIČ MAVRICIJ s.p.

DRAGONJA 52, 6333 SEČOVLJE

TEL.: 05/672-24-46, GSM 041 251 712

Želite postati član primorske Borze znanja?

Pokličite Borzo znanja v Izoli in zaupajte nam svoje želje po znanju, informacijah ali spretnostih, kajti Borza znanja je brezplačno in neprofitno središče v katerem zbiramo, urejamo in posredujemo podatke o ljudeh, ki izmenjujejo (iščejo ali ponujajo) različna znanja.

Naš slogan je: **Menjaj znanje, ne sanjal!**

Tokrat vam bodo naši člani Borze povedali:

- Vse o morskem ribolovu;
- Vse o medsebojnem komuniciranju;
- Vse o negi obraza, pedikuri, manikuri, depilaciji ter ličenju;
- Vse o zdravi prehrani;
- Vse o vodnem športu (potapljanju)

Naši člani pa v zameno želijo naslednja znanja:

- Izvedeti čim več o pasmi BULLMASTIFF (vrsta psov)
- Izvedeti vse o plesu break dance
- Izvedeti vse o plesu step
- Izvedeti tehniko ter način tetoviranja,...

Vse to in še več v primorski Borzi znanja.

Borza znanja za primorsko je doma v Matični knjižnici v Izoli, Ul. Oktohrske revolucije 1; pokličete nas lahko na 05/ 66 31 285. V mesecu juliju in avgustu na vsa vaša vprašanja v zvezi z našo brezplačno dejavnostjo »odgovarjamo« vsak delavnik od 8.00 do 12.00 ure ter ob četrtek popoldne od 18.00 do 20.00 ure.

Vabljeni!

Številka/Numero 7/8* julij-avgust/luglio-agosto
2001* letnik/anno XI* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 990* izdajatelj in ustanovitelj: KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ /COMUNITA' LOCALE DI PORTOROSE* Naslov uredništva/ L'indirizzo della redazione: Obala 16, p.p. 46, 6320 PORTOROŽ / Lungomare 16, 6320 PORTOROSE* UREDNIŠTVO / REDAZIONE: Marko ZORMAN (gl. in odg. urednik), Mitja JANČAR, Rudi MRAZ, Vlasta IVANIČ-TURK, Nada KOZINA, Livija SIKUR ZORMAN, Cesarina SMREKAR * urejanje: Livija SIKUR ZORMAN * računalniški prelom: EDI * tisk/stampa PIGRAF, d.o.o. Izola * izhaja: mesečno * naklada/tiratura 3.000*cena: 0 SIT. * Tel.uredništva: 05 674-09-47 ali 674-09-48 * E-mail: ks.portoroz@amis.net * V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE/A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: Sonja POŽAR, Igor BIZJAN, Alja TASI, Darinka ŠUŠTERŠIČ, Elizabeta FIČUR, Stana PEROŠA, Tanja ĐAPA, Kira ZORMAN, Ivan ŽUPANČIČ, Brako VUGA, Marjan MASLO, Jana BOŽIČ, Fanči KUHAAR in še kdo...

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI:

Za Portorožana so tokrat darovali: gospa iz Pirana 1.000 tolarjev, **Jože KOVAČIČ** 5.000 tolarjev, **HORTIKULTURNO DRUŠTVO PORTOROŽ** 10.000 tolarjev, **KRAJEVNA SKUPNOST SEČOVLJE** 5.000 Sit, **Lidia SMILOVIČ** 2.000 Sit, **Ilonka HAJNAL** 2.000 tolarjev, **Bernarda PRIBAC** 2.000 tolarjev, **Frančišek UREVC** 5.000 sit, **Lojze LESJAK** 5.000 sit, **Jožica HOČEVAR** 2.000 sit, **Zlatka TOMAŽIČ** 5.000 Sit, družina **SEJDINOVSKI** 2.000 tolarjev, gospa, ki ne želi biti imenovana 10.000 tolarjev, **Lidia TOMASIN** 1.000 tolarjev in **Aleksander ŠKRABAN** 3.000 tolarjev.
Portorožan se vsem zahvaljuje.

Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvo **KS PORTOROŽ** na Obali 16 v Portorožu (v l. nadstr.) ali po položnici na žiro račun **KS Portorož št. 51410-645-50022** s pripisom »Za Portorožana«. Hvala vsem, ki se odločite prispevati za Portorožana.

Restaurant-Dancing**Taverna Lucija**

Občutki in okusi Mediterana
S POLETNIMI GLASBENIMI VEČERI

V Restavraciji Taverna Lucija

Vsak večer na terasi

Restavracije Taverna Lucija

PLESNI VEČERI

V juliju vas bo zabavala skupina **ROCKFELLER** v spremstvu izvrstne mediteranske kuhinje.

**Sensazioni e sapori Mediterranei
CON LE SERATE DANZANTI
al Ristorante Taverna Lucia**

Ogni sera sul terrazzo
del Ristorante Taverna Lucia
SERATE DANZANTI

con il gruppo musicale **ROCKFELLER**
accompagnate da una prelibata cucina
Mediterranea.

Tel. 05 690 5000

PORTOROŽANOV MALI OGLASI

☞ **Klub študentov občine Piran** nujno išče bivališča za študente v obdobju **POLETNIH MESECEV** oziroma preko vsega leta. Zaželeno lokacije: v vseh naseljih okoli Portoroža. Vse zainteresirane sobodajalce prosijo, naj jih pokličejo na tel.: 05/67-100-22 ali 031/531-820. Svoje sporočilo (podatke) lahko pustite tudi na odzivniku. Podatki o sobodajalcih bodo v arhivu Kluba študentov. Posredovali jih bodo zainteresiranim študentom, na voljo pa bodo tudi na njihovih oglasnih deskah ter na internetu.

☞ **Nudim varstvo otrok** na svojem domu: dopoldne, popoldne, vikende in praznike. Za inf. pokličite na GSM 041/807-331.

Inštruiram matematiko in italijanski jezik za popravne izpite in maturo. Anela, GSM: 041/226-564.

☞ **Kupim rabljen ali novi štiritakten motor** za čoln YAMAHA 9,9, dolga os. Pokličite na GSM 041/875-105.

☞ **Prodajamo domači med** (cvetlični, akacijev, kostanjev, lipov, gozdni) po 700 SIT/ kg na Fizinah 13 v Portorožu, tel.: 674-54-09.

Bralke in bralci Portorožana lahko v Portorožanu svoj mali oglas objavijo brezplačno. Besedilo malega oglasa lahko do 20. v mesecu sporočite po telefonu (tel.: 674-09-47 in 674-09-48). Lahko pa ga pošijete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali ga dostavite osebno na uredništvo (v prenovljeni stavbi **KS Portorož**, Obala 16, Portorož, 1. nad. ob delovnikih med 8. in 12. uro). Med malimi oglasi ne objavljamo brezplačno sporočil obrtnikov, podjetnikov in pravnih oseb.

Banka Koper v poslovnem središču

Banka Koper ima od 26. junija letos svojo poslovno enoto v TPC Lucija, s čimer postaja Lucija pravo poslovno središče z zaokroženo ponudbo.

V poslovni enoti Banke Koper bo potekalo celotno poslovanje z občani, gospodarskimi družbami in samostojnimi podjetniki - kreditno in depozitno poslovanje, plačilni promet in gotovinsko poslovanje. Večji in primernejši prostori bodo omogočali večjo zasebnost pri urejanju finančnih zadev in bolj individualno obravnavo, saj so bili dosedanji prostori poslovne enote na Tartinijevem trgu v Piranu premajhni glede na število komitentov in raznolikost storitev, ki jih je banka nudila. V Piranu se bo obstoječa poslovna enota preoblikovala v agencijo Banke Koper za poslovanje z občani, ohranila pa bo tudi manjši del poslovanja z gospodarskimi družbami in samostojnimi podjetniki,

predvsem gotovinsko poslovanje in plačilni promet. Ravno tako bo s poslovanjem nadaljevala agencija v Portorožu, poslovanje agencije v Luciji na dosedanji lokaciji ob Pošti, pa bo prenehalo.

Razvoj bančništva gre v povečevanje elektronskega poslovanja in uporabo negotovinskih plačilnih sredstev, ob tem pa postaja vse pomembnejše finančno svetovanje, pri katerem komitenti pričakujejo individualno obravnavo in neposreden stik z bančnimi strokovnjaki. To bo v novih prostorih poslovne enote Banke Koper v TPC Lucija mogoče od ponedeljka do petka med 8.30 in 12. uro in od 15. do 17. ure, ob sobotah pa bo potekalo zgolj blagajniško poslovanje in sicer od 8.30 do 12. ure. (EP)

RESTAVRACIJA
ASTERINA

RESTAVRACIJA Z ZNANJEM

Asterina slavi med ljubitelji dobre hrane po svojih okusnih in raznolikih jedeh.

Zabeležite svoje dragocene trenutke s skrbno izbrano jedjo in s prefinjeno pripravo.

*Prvoščitte si,
Asterina vas pričakuje.*

*Podrožna 11, Lucija
tel. 677 32 02
fax 677 09 50*

